



Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν



ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Σατωβριανδου 29 104 31 ΑΘΗΝΑ 5240.673

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ —
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1984

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛ. 77-78

Πρώτος Διευθυντής
ΓΙΑΝ. Α. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ ΣΤΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

Του Γιάννη Α. Παϊζάνου

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, χάρη στην προσπάθεια πολλών παραθεριστών, την δουλιά των παραγόντων της Συντ. Επιτ. της γιορτής έγινε η ΓΙΟΡΤΗ του ΚΡΑΣΙΟΥ που είχε εξαιρετική επιτυχία, ανεξάρτητα αν το τελικό αποτέλεσμα ήταν αρνητικό, γιατί δεν φεισθήκαμε χρημάτων για καλά συγκροτήματα-σωστά φωτιστικά και ηχητικά μέσα με χρήματα δανεικά, γιατί κάποια ενίσχυση της πολιτείας, μέσω της Νομαρχίας Καρδίτσας, θα χορηγήδουν σε 2-3 μήνες

Το Σάββατο κατά τα εγκαίνια εντυπωσιασμένος ο κ. Νομάρχης αφού συγχάρηκε τους συντελεστές της επιτυχίας, αναφέρθηκε στο ζωτικό θέμα του Συνεταιριστικού Αμπελιού και ζήτησε από τους χωριανούς να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων, για το δικό τους καλό.

Μετά το συγκρότημα της Γιούλη Τοίρου, Λιανουδράκη και Λογαρά, την Κυριακή τα «ΚΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ» με τον Νίκο Κωστή, την Δευτέρα, η δημοτική ορχήστρα του ΤΑΣΟΥ ΚΟΥΤΣΩΛΗ — ΒΑΣ. ΝΤΑΛΑΡΑ, την Τρίτη ο ΘΩΜΑΣ ΘΩΜΑΪΔΗΣ με τον μουσικοσυνθέτη Θεοχαρόπουλο, την Τετάρτη πάλι η ορχήστρα του ΤΑΣΟΥ ΚΟΥΤΣΩΛΗ — Β. ΝΤΑΛΑΡΑ, χάρισαν αμείωτο κέφι από τις 7 τ' απόγευμα μέχρι τις πρωινές ώρες.

Η φιλοβροχή της Παραμονής της Παναγίας δεν εμπόδισε γύρω στα χίλια άτομα κάθε ηλικίας, όπως κάθε βράδυ να διασκε-

δάσουν παραδοσιακά, αλλά και με μουσική ντίσκο και Ευρωπαϊκή.

Αλλά και η καταρακτώδης βροχή που έπεσε το απόγευμα της Παναγίας, που δυσκόλεψε και την αναχώρηση για το Βουνέσι της εικόνας της Παναγίας με το επακόλουθο κρύο, δεν κράτησε πάνω από 200 νεαρούς γλετζέδες να ξεφαντώσουν και μετά τα μεσάνυχτα.

Κρασιά υπήρχαν άφθονα και καλά μα οι επισκέπτες προτιμούσαν το ΜΑΥΡΟ και ΠΑΤΙΚΙ ΜΕ ΣΕΝΙΚΟΛΑ που ήταν αγοραζόμενο, για να ανεβάζει τη λίστα των εξόδων της γιορτής και όχι τις εκλεκτές ποικιλίες της Ένωσης Γεωργ. Συνεταιρισμών που παραχωρήθηκε δωρεάν.

Τα περίπτερα της Γεωργικής Υπηρεσίας — του μορφωτικού Συλλόγου με παλιά οικιακά σκεύη και έργα λαϊκής Τέχνης.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα

Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Πέρα την αφορμή από σχόλια ορισμένων καφενοθίων χωριανών μας, παλαιότερα για το Πνευματικό Κέντρο το στολίδι, μετά την εκκλησία του χωριού μας και πρόσφατα για την παιδική χαρά και τελευταία για τη γιορτή του Κρασιού, γι' αυτό τα γράφω.

Αυτοί οι σχολιαστές παίρνουν το στενότερο δρομίσκο αυτών των έργων χωρίς να παίρνουν υπ' όψη τους το βάθος, το πλάτος και το ύψος αυτών των έργων και των εκδηλώσεων και ριχνουν ντουφεκιές.

Επειδή όμως η γραφίδα μου είναι βραδυκίνητη δεν μπορώ να επεκτείνω και περισσότερο, ακόμη ασθόμενος και το χώρο της εφημερίδας μας. Στέκομαι σ' αυτά τα λίγα και σας παρακαλώ αν το κρίνετε, περάστε το αν όχι στο αρχείο.

Με χωριανικούς χαιρετισμούς,
Λαμ. Μανώλης
Δεκαπενταύγουστος 1984

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ Του Αρίστιππου Φιλίππου

Κύριε Νομάρχη, Κύριοι Δήμαρχοι ή εκπρόσωποι αυτών, Κύριοι Διευθυντές Υπηρεσιών και Τραπεζών, Κύριοι Πρόεδροι Κοινοτήτων και Συλλόγων, Κυρίες και Κύριοι, αγαπητοί φίλοι.

Η απομνήν βραδιά, όπως και οι αμέσως επόμενες, είναι πραγματικά ξεχωριστές για τον τόπο μας. Για πρώτη φορά με πρωτοπορία την Κοινότητα, τη συνεργασία των Συλλόγων Αθηνών και Καρδίτσας, του Μορφωτικού Συλλόγου με τα αξιοθαύμαστα υειάτα του χωριού μας, τη σοβαρή συνδρομή της Νομαρχίας, τις άξιες κάθε επαίνου Υπηρεσίες — Διεύθυνση Γεωργίας, Διεύθυνση Δασών με...το Δασαρχείο, Κτηνιατρική Υπηρεσία που

συμπαρίστανται και με οικονομική ενίσχυση και με τα ωραία τους περίπτερα, και τέλος τη συγκινητική προσφορά της Ένωσης Γεωργικών Συνόμων η οποία με τόση απλοχεριά αγκάλιασε την όλη εκδήλωση και εκτιμώντας τόσο το Γεωργικό Συνεταιρισμό του χωριού μας όσο και γενικά το χωριό μας, μας πρόσφερε άφθονο κρασί, οικονομική ενίσχυση, εξυπηρέτηση και το ωραίο περίπτερο στολίζει τη γιορτή μας, για πρώτη φορά λέμε σε τούτο το χωριό με τη μεγάλη παράδοση στην Καλλιέργεια του αμπελιού, γιορτάζουμε αυτό που με τόσο κόπο και αγωνία παράγουμε επιτυχημένα κάθε χρόνο, το κρασί. Ταυτόχρονα όμως ναίθευμε συνηχιστές της ίδιας της έννοιας της γιορτής, που όλοι ξέρουμε πόσο κοντά φέρνει τους ανθρώπους και πόσο, από πανάρχαιους χρόνους στηρίχθηκε στο κρασί.

Πριν προχωρήσουμε αισθανόμαστε την ανάγκη να απευθύνουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στις Υπηρεσίες που πήραν μέρος στη γιορτή μας, στην Ένωση Συνεταιρισμών, στις Τράπεζες Εθνική ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα

Γακιόπουλος Α. Γιάννης 5000
Κατσόκος Θωμάς 5000
Σθάρνας Χ. Στέργιος 2000
Παϊζάνος Δ. Βασίλης 1000
Παϊζάνος Κ. Τάσιος 1000
Παϊζάνος Δ. Κώτσιος 700
Όλους θερμότατα τους ευχαριστούμε.

Προσφορές για το Σπίτι του Χωριού στην Αθήνα

Υπακούοντας στην έκκλησή μας για ενίσχυση της προσπάθειάς μας για την απόκτηση δικών μας Γραφείων που θα είναι και το σπίτι των Νεβροπολιτών στην Αθήνα, τηλεφωνικά μας βεβαίωσαν οι Πρόεδροι των Συλλόγων Καρδίτσας κ. Αριστ. Φιλίππου, Μοσχάτου κ. Α. Καλογρούλη, Βουνεσιού κ. Γιώργος Κοντοστέριος και Κρουονεριού κ. Στ. Θέας πως θα υποστηρίξουν στα Δ.Σ. των Συλλόγων τους την δανειοδότησή μας προκειμένου να ανταποκριθούμε κατά την

υπογραφή και του Τρίτου Συμβολαίου που θα κάνει δικό μας όλο τον 7ο όροφο για την στέγαση των Νεβροπολιτικών Συλλόγων αλλά και την εξυπηρέτηση των κατοίκων της Νεβροπόλης που θα βρεθούν στην Αθήνα για λίγες μέρες, από ανάγκη, για κάποια διανυκτέρευση, αν το επιθυμούν. Η σχετική πρόταση θα συζητηθεί στο Δ.Σ. Πέρα από αυτά, πρόθυμα μας υποσχέθηκαν να μας ενισχύσουν ή μας ενίσχυσαν οι κ.κ.:
Ποδηματάς Ι. Παναγιώτης 5000

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Το ραδιόφωνο ανακοινώνει ότι, όποιος επιθυμεί να πάει για μπάνια στα Γιούρα ή στον Παρθενώνα, να μην ξεκινήσει αν δεν εξασφαλίσει μέρος διαμονής λόγω της μεγάλης κομπολημύρας. Πληροφορίες στα γνωστά γραφεία.

*** Η ΣΥΝΟΔΟΣ ανωτάτου επιπέδου της ΕΟΚ, υπό την προεδρία του Ντενκτάς, για περισσότερη άνεση κι ασφάλεια από τυχόν σαμποτέρ, θα γίνει απέναντι στο Λίβανο. Η μεταφορά των αντιπροσωπειών, θα γίνει με νοτιο — Κορεάτικα Μπόινγκ 383, για την «ασφαλή» εκτέλεση της διαδρομής.

*** Ο ΠΟΛΕΜΟΣ Ιράν — Ιράκ συνεχίζεται, και οι δυο πλευρές «προχωρούν», νεκροί χιλιάδες

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΪ-ΡΑΓΑ

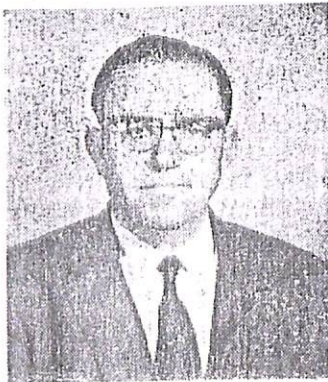
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΖΑΜΙΑ

εξ αμοφτέρων.

*** ΣΤΗΝ Ιρλανδία επίσης, όπου η κ. Μαργαρίτα ανάλαβε προσωπικά την αρχηγία των Αγγλων, οι Ιρλανδοί, από το «φύβο» τους, μετάφεραν τον πόλεμο στο Λονδίνο!!

*** Οι ΗΠΑ ετοιμάζονται να επέμβουν στην Νικαράγουα, αλλά, δεν βρίσκουν αρκετά τα 15 αεροπλανοφόρα, τα 10 θωρηκτά, τα 60 αντιτορπιλικά, 30 υποβρύχια και 1000. αεροπλάνα. Τα υπόλοιπα, προσπαθούν να εξοπλίσουν τους 11 πατριώτες της Γρανάδας.

*** ΣΤΟ Χόλυγουντ κάθε μέρα,



ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΙΩΤΗ
ΒΑΣΙΛ Μ. ΤΣΟΥΛΑ

μεγαλώνουν οι διαδηλώσεις των Αμερικανών που θέλουν να ισορροπώσουν τον ..όχι τον Πάπα, αλλά το Ρήγκαν που βρίσκεται στα ειδικά καταφύγια, απ' όπου, δεν τον δείχνουν ούτε τα κανάλια, γιατί απαγορεύεται η κάθοδος..

*** ΓΙΑ ΤΗΝ προεκλογική προπαγάνδα χρησιμοποιούνται βίντεο ..αρχείου, όπου προλαβαίνει, παρουσιάζεται ο «μάγος» Κιαιγκερ και «μαγεύει» τα πλήθη.

*** ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΕ η εγκατάσταση των Πέρινγκ 2 και Κρουζ. Οι ΗΠΑ, τώρα που «επλήθε» η ισορροπία, καλούν την

Σοβιετική Ένωση να συζητήσουν για τον ..αφοπλισμό! Η Σοβιετική Ένωση θα απαντήσει σε 3 τέρμνα ώπου να συμπληρωθεί η εγκατάσταση των νέων ΣΣ 21.

*** ΜΕΓΑΛΗ φοροδιαφυγή! Τα κομπούτερα του Γπ. Οικονομικών ανακάλυψαν ότι: Ένας συνταξιούχος του ΤΕΒΕ, στη δήλωσή του δεν έγραψε ότι το περασμένο Πάσχα ο γιός του, για τον οποίο, ο Θεός και η ψυχή του Έβρει τί τράβηξε, να τον σπουδάσει και να τον κάνει γιατρό, του έστειλε τρεις χιλιάδες, όσα παίρνει από μια επίσκεψη αρρώστου!

*** Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ, αυτεπαγγέλτως, ασχολείται με την υπόθεση...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΡ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Συνέχεια απ' την 1η σελίδα

Θρησκείας.

και Εμπορική για την οικονομική ενίσχυση, σ' όλους που κατά οιονδήποτε τρόπο βοήθησαν στη γιορτή μας. Και τέλος πιστεύω με πως θα ευχαριστήσουμε περισσότερο τη Νομαρχία Καρδίτσας η οποία υπεσχέθη να μας καλύψει με ένα πολύ μεγάλο χρηματικό ποσό στα τεράστια έξοδα που έχουμε κάνει και ο Κύριος Νομάρχης που ξέρει να εκτιμάει και βρίσκεται πάντα κοντά στα προβλήματα του Νομού μας ασφαλώς θα υλοποιήσει τις υποσχέσεις.

Τα αμπέλια καθημερινή σχεδόν φροντίδα του κάθε Μεσσηνικού, ανάγεται χρονολογικά στις προϊστορικές εποχές. Στην Γένεση αναφέρεται σαν χρονολογία πρώτης καλλιέργειας το 2.347 π.Χ. Έχουν βρεθεί όμως παραστάσεις τρυγητού και παρασκευής κρασιού σε τάφους του Φαραώ. Η αρχαιότερη μπορεί να τοποθετηθεί γύρω στα 6.000 π.Χ. και ανακαλύφθηκε στην Μέμφιδα. Σαν πρώτοι αμπελουργοί θεωρούνται οι Σημίτες, ενώ ονομαστοί ήταν η Φοινική και ειδικά η Πόλη Τύρος που αποτελούσε κέντρο εμπορίου κατά τους αρχαίους χρόνους.

Στην Ελλάδα δεν έχει καθοριθεί ποτέ και ποιά άρχισε η καλλιέργειά του. Ο Πausanias μιλάει για γέννηση του αμπέλιου στη Θήβα, ο Θεόπομπος τοποθετεί την πρώτη εμφάνιση στην Ολυμπία, στις όχθες του Αλφειού, ενώ ο Ελληνικός γράφει ότι το σταφύλλι ήρθε απ' την Αίγυπτο. Εκεί όμως που η ιστορική πραγματικότητα δυσκολεύεται και περιορίζεται το γεγονός, έρχεται η Ελληνική μυθολογία και δημιουργεί με την ατέλειωτη σε ποικιλία και ευρηματικότητα φαντασία της το Θεό του Κρασιού. Γεννιέται ο Διόνυσος και μαζί με το κρασί γίνεται μυστηριακό αντικείμενο λατρείας. Όλα τα στοιχεία που περιβάλλουν το Θεό αυτό του Οίνου πρέπει να θεωρηθούν πως εκφράζουν τις επιδράσεις της φύσεως στην αύξηση και στην ωρίμανση του καρπού της αμπέλου. Είναι δηλαδή ο Θεός το ίδιο το δένδρο που παράγει το σταφύλι, που το ωριμάζει και δίνει το κρασί. Ο Διόνυσος λοιπόν, γιός της Σεμέλης και του Δία, με τα πολλά θρυλικά πρόσωπα και τη μεγάλη δημοτικότητα, από τη μυθολογία, όχι μόνο έκλεισε την αγάπη των αρχαίων γι' αυτό το ξεχωριστό νέκταρ, αλλά επέδρασε μοναδικά στη διαμόρφωση της τέχνης, της ποίησης και της

Ας μη ξεχνάμε πως στις μεγάλες Διονυσιακές γιορτές γεννήθηκε το δράμα, το πρότυπο αυτό επιπόνημα του Ελληνικού πνεύματος, της Δημοκρατίας και της Ελευθερίας των ιδεών.

Εδώ κάπου όμως είναι αναγκαία να γυρίσουμε στην απομνήνη πραγματικότητα αυτής της δικής μας όμορφης γιορτής που είναι αφιερωμένη στους Ενωμένους και δουλευτάδες αυτής της άγριας γης που μόνο εμείς ξέρουμε με πόσους κόπους και θυσίες οι αμπελουργοί μας την ημερεύουν και να βεβαιώσουμε το Διόνυσο

πως και μεις ξέρουμε να διασκεδάσουμε μέσα απ' τα τόσα προβλήματά μας, πως και μεις αγαπάμε τους ανθρώπους, όλους τους ανθρώπους, αγαπάμε το κρασί και το γιορτάζουμε με ποικιλές εκδηλώσεις, πως είμαστε σε θέση να το προσφέρουμε συνειδητά σαν το καλύτερο απομνήνιο δώρο στους φίλους μας, σ' όλους τους φίλους, όπως και αυτός έκανε στα μακρινά μυθολογικά του ταξίδια.

Καλή διασκέδαση.

Πρόεδρος Συλλόγου Μεσσηνικών Καρδίτσας

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Υπέροχα μας ενημερώνει ο φίλος μας ο Παναγιώτης, του χωριού.

Πέρα από αυτά είχα την ευτυχία να κάνω για λίγο παρέα με δυο βετεράνους, προχωρημένης ηλικίας, θερμούς νοσταλγούς του χωριού μας, τους κ.κ. Σεραφ. Μανιώτη του Βόλου και τον Ξενοφών Μηλίτη της Θεο

νίκης. Ιδιαίτερα με τον κ. Σεραφείμ, που θαύμασα τον πλούτο των αναμνήσεών του και εξετάζοντας το γενεολογικό δέντρο των Μεσσηνικών αβίαστα βγάλαμε το συμπέρασμα πως όλους μας δένει κάποια συγγένεια.

Οι δυο μας φίλοι εκτός των άλλων υποδείξεων, αποτέλεσμα της πολύχρονης εμπειρίας τους, υπέδειξαν και τούτα: 1) Τα καφενεία πέρα από μια ασπρόμαυρη τηλεόραση, δεν προχώρησαν στην παραμικρή βελτίωσή τους, από τον καιρό του οραματισμού, που άνθρωπος έφτασε στο φεγγάρι, σήμερα που ο Τουρισμός πάει να γίνει εθνικό προϊόν. Η έλλειψη ενός στοιχειώδους καμινιέ νομίζω είναι βασική, τουλάχιστον για τα κερφόνα γερατειά, γιατί τα νειάτα είναι εύκολο, ανά πάσα στιγμή να ικανοποιηθούν στο κοινοτικό

τέτοιο, ενώ ούτε τα πόδια των γεροντών, ούτε τα υδραυλικά τους εγγυούνται την ευχάριστη παραμονή τους στα καφενεία του χωριού. Στους καταστηματαρχές δεν πρέπει να περάσει απαραίτητη η υπόδειξη αυτή και να υποβληθούν στην μικρή αυτή δαπάνη, έστω αυξάνοντας λίγο την τιμή των προσφερομένων αγαθών τους.

2) Δεν μου δόθηκε ευκαιρία, τις λίγες μέρες που έμεινα, να επισκεφτώ φέτος το υπέροχο κτίριο του Γυμνασίου και δεν έχω άμεση αντίληψη. Μου είπαν όμως πως τα νερά ασυγκίνητα συνεχίζουν το καταστρεπτικό τους έργο. Γιατί αυτή η αδιαφορία των αρμοδίων;

Ο φτερινός Γυμνασιάρχης, ο πολυεπιστήμονας κ. Χριστίδης είμαι βέβαιος θα δώσει σύντομη λύση όχι μόνο στη περίπτωση αυτή με σε χίλια δυο θέματα με την πολύπλευρη επιστημονική του κατάρτιση, την πλούσια εμπειρία του, και τις ευγενικές του επιδόσεις, του ελεύθερου χρόνου. Πρέπει να θεωρηθεί εύνοια της τύχης για τους νέους και το χωριό μας ο κ. Χριστίδης γι' αυτό και πρέπει να μείνει φωτεινό, το πέρασμά του απ' το χωριό.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Δημοσιεύουμε τα ονόματα των ενισχυτών της «Ν» που έχει θέση συγκεντρωτικής απόδειξης και δικαιολογητικό για το Ταμείο, γιατί το κομμάτι αυτό καρφίτσωσεται πίσω από την απόδειξη με την οποία χρεώνεται σαν έσοδο εφημερίδας το Ταμείο της Ένωσης.

Μερικών η προσφορά είναι συγκινητική και τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα, ευχόμενοι το παράδειγμα τους να ακολουθήσουν και άλλοι συγχωριανοί. Αυτοί είναι οι κ.κ.:

ΤΑΚΤΙΚΟΙ		ΓΑΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. ΜΙΧΑΛΗΣ 500	
Γακίοπουλος Α. Γιάννης	1000	Ντότσικας Νηολ. (Βλ)νός	500
Μηλίτης Δ. Θωμάς (Θεο.)	1000	Στόζου Βαγγελή Θεο.	500
Ριζογιάννης Χρήστος (Λάρισα)	1000	Μηλίτης Β. Απόστολος	500
Μαργαρίτης Γιώργος	1000	Ευθυμίου Β. Σπύρος	500
Μεσογιτή Ελένη (Σθάρνα)	1000	Ψημμένος Χ. Αλκις	500
Μακρυνίκας Θ. Τάκης	1000	Παπαχαλαρόπουλος Ελένη (Ψημμένου)	500
Μακρυνίκας Αν. Γιάννης	1000	Καλαμάτας Αρ. Θόδωρος	300
Μακρυνίκας Ι. Αντώνης	500	Πανάγος Β. Χρίστος	300
Μακρυνίκας Ι. Θωμάς	500	Τσιλιώνης Στεφ.	300
Παζάνος Κ. Τάσιος	500	ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ	
Σάκκα Ευτυχία	500	Βησάριου Ηλ. Βλ)νος	1000
Καρασιώτος Στ. Γιώργος	500	Αντωνίου Λουκ. Μή)της	1000
Αθανασίου Β. Γιώργος	500	Καλιός Β. Λίας	500
Τσαδής Χ. Σωτηρ	500	Αντωνίου Η. Πausan.	500
Γκανούρη Ευτυχία Λάρισα	500	Βλάτσος Γ. Αγγελος	500
Πανάγος Β. Σωτηρ.	500	Κουρκούνης Δημητρ. Φαρσ.	500
(Σωκράτης)	500	Ευαγγελόπουλος Νικολ. Θεο.	500
Πανάγος Β. Δημήτρ. Βόλος	500	Κυρίτης Στ. Γιώργος Β)της	500

«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

Μηνιαία Εφημερίδα του Συλλόγου Μεσσηνικών

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ Ευτέρης 13 - Χολαργός Τηλέφ.: 6510.454

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Ι.Δ. Παζάνος - Γ.Θ. Κρανιάς Χρ.Σ. Καταάκου

Υπεύθυνος Τυπογραφείου Μ. Στυλιανού - Ε. Κατσαρού ΟΕ Σοφοκλέους 53 - Τηλ. 3211318

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΝ

Συνέχεια απ' την 1η σελίδα

Της κτηνιατρικής Υπηρεσίας με εκτεθημένα ένα μοσχάρι με δύο κεφάλια και ένα κατσικάκι με 4 πόδια μπροστινά ταριχευμένα της Ένωσης με τα γεμάτα βαρέλια κρασί και την Κάβα των ερμιαλωμένων κρασιών και διπλά, τα Μεσσηνικολίτικα κρασιά, κάτω από Τσαρδάκι με φρεσκοκρέμα κλαδιά σ' ωραία Κάβα, με τα ονόματά τους, που προεβήρχε το ΜΑΥΡΟ και ΠΑΤΙΚΗ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΑ έδιναν την πρώτη καλή εντύπωση. Στον διαμορφωμένο χώρο της Παιδικής Χάρρας που αφαιρέθηκαν προσωρινά τα όσα όργανα εμπόδιζαν ήταν αναπτυγμένα τα ενοικιασμένα τα τραπέζια και καρέκλες. Στο βάθος, αριστερά πάνω από τη θύρα του Βασορδάνη, ήταν αναπτυγμένα μια μεταλλική ευρύχωρη εξέδρα, με φόντο καλλιτεχνικό πανώ, έχοντας φυσικό πρεβάζι την φυλλωσιά των υπαρχόντων δρεϊς στέκονταν υπέροχα στο φυσικό περιγύρο των πυκνών δένδρων του δάσους πάνω από την δημιουργηθείσα οκάρπα.

Τα μηχανήματα των φωτιστικών και ηχητικών, κάτω από τη μεγάλη καστανιά κάταν πολύ καλά την δουλειά τους, αν και για πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκαν σ' αυτή την εκδήλωση.

Μπροστά από την εξέδρα ο χώρος στρωμένος με γαρμπίλ, μια και δεν ήταν δυνατόν να δημιουργηθεί ειδική πίσσα για χορό, ευρύχωρο όπως ήταν ικα

νοποίησε όλους τους γλετζέδες, αν και δεν έλλειψαν και οι παλιοί μεμονωμένοι χοροί, γύρω από τα τραπέζια κάθε παρέας, χοντας άμεση την απόλαυση των καθημένων της παρέας.

Στα κρασοπερίτερα και τη επίσημα δεσποζαν τα καλλιτεχνικά γραμμένα από τον κ. Τσιγγάρο σχετικά με το κρασί ποιήματα του Σωτήρη Λαδιά.

Κάτω από τον κυρίως χώρο το μόνιμο περίπτερο και τα φωτογραφημένα με πολύχρωμα λινόπνια, κιόσκια με τις καινούργιες καρέκλες που αγοράστηκαν πρόσφατα καθώς και οι γλάστρες με ποικίλα λουλούδια παράδανεισαν οι νοικοκυρές του μπιου αποτελούσαν ένα υπέροχο σύνολο από την είσοδο όπου ήταν εγκατεστημένο το εκδοτήριο των εισιτηρίων, μέχρι το πρώτο επίπεδο.

Αν και για πρώτη φορά, ολόσος δημιουργήθηκε η εντύπωση πως η εκδήλωση αυτή είχε εξαιρετική επιτυχία, μες όμοι λέμε πως δεν αποφευχθήκαν ημιθρη και παραλείψεις που τουλάχιστον θα αποφευχθούν και τις επόμενες φορές.

Ο Πρόεδρος Χρ. Κορώνης πρόγραμμα Π. Ποδηματάς, ο Αρχηγός Φιλίππου και ο Γιαννακόπουλος, που ήταν οι άμεσοι συντελεστές της επιτυχίας ελπίζω θα συγχαρούν δημόσια όσους βοήθησαν στην επιτυχία της Γιορτής παλιές οτρόπως.

ΓΙΑΝΝ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΖΑΜΙΑ

Συνέχεια απ' την 1η σελίδα

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ

Υστερα από τα ευχάριστα αποτελέσματα κατά της ανεργίας στη Δ. Γερμανία, με το άνοιγμα ομαδικών τάφων, άρχισε το ίδιο στην Αγγλία και την Ιταλία. Επιτέλους άρχισαν να αποδίδουν οι προσπάθειες του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ υπέρ της φτώχειας! και τέλος κατά του... Μαρξισμού!

*** ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ετήσιο μνημοσυνο των 269 επιβατών του νοτιο-Κορεάτικου αεροπλάνου, άρχισαν να καταφάνουν οι δημοσιογράφοι που θα καλύψουν την τελετή και προ παντός τις γυναίκες των χαμένων που κλαίνε.

*** ΟΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ενάντια στη Σοβιετική Ένωση συνεχίζονται. Στις κυρώσεις δεν περιλαμβάνονται το σάρι και το καλαμπόκι, λόγω «φιλανθρωπίας»!!!

*** ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ η γενική ευνέλευση του ΟΗΕ. Κυριώτερο θέμα το μπρέκφαστ του Ρήγκαν. Όλα τ' άλλα έχουν λυθεί.

*** ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ, μια και δεν σταμάτησαν με τα διάφορα «απαγορευτικά» μέτρα στην Αμερική, εθνικοποιήθηκαν. Τέρμα στο έλλειμμα του προϋπολογισμού!

*** ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ Νόμπελ της ειρήνης θα δοθεί φέτος στον Ντενκτάς, που όπως δήλωσε ο ίδιος όταν τόμαθε, δεν έκανε τίποτ' άλλο, παρά μόνον ό,τι λέ

νε οι συμφωνίες Λονδίνου και Ζυρίχης! Τι λιγότερο έκανε Χούντα!!

*** ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ η συμπλοκή σταση των «μεγάλων» συντάξεων, υπέρ των ανεργών πέντε δεκαετομυριούχων. Μέσω τράπεζας Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού έφτασαν βοηθήματα από την Αμερική και τη Μπ.άφρα.

*** ΣΤΟ Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ένε πρόταση μεταφοράς της έδρας της ΕΟΚ, σε ουδέτερη χώρα, για σιγουριά. Ο πρόεδρος πρότεινε την Αλβανία. Εφ' έσον το δεχτεί, η πρόταση θα ζητηθεί στο τέλος της προεδρίας του Ντενκτάς, για να δοθεί όσος να μελετηθεί.

*** ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ, απορρυσαν την ελληνική σημαία βάσεις τους, γιατί το «σημείο» της, κρήθηκε από το Κογκρέσο επέμβαση στα εσωτερικά τους

*** ΜΕΤΑ ΤΗ λήξη της έσοο ετίας και στη συζήτηση για ανανέωσή της ο κ. Καμής με τον Μπερτόδουλο, θα έπρεπε να συζητηθεί το θέμα...

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑ

• Στη «Νεβρόπολη»

• Στο Σύλλογο

χωριού σας!

ΜΠ'ΣΗ ΒΔΟΥΜΑΔΑ ΣΤΗ ΝΙΒΡΟΠΟΥΛ'Η

Υστερα από 63 χρόνια απουσίας απ' το χωριό μου, Μορφοβούνι (τέως Βουνέσι) Καρδίτσας, ευτύχισα να το επισκεφτώ όχι μόνο για 24 ώρες όπως συνήθιζε να κάνω όλα αυτά τα χρόνια, αλλά για 4-5 μέρες 12-17 Μαΐου.

Ο Μάης όπως ξέρουμε, ο χλιοτραγουδισμένος μήνας, γιατί όπως το λέει και το τραγούδι της Εργατικής Πρωταμαγιάς, όλη η φύση γιορτάζει, που φέρνοντας την καταπράσινη στολή της, κεντημένη με τα άπειρα και όμορφα λουλούδια μοιάζει, σαν μια πανέμορφη νύφη, που περιμένει να πάει στην εκκλησιά για τα στέφανα, συνοδεία μιας τεράστιας χορωδίας πουλιών με τον σολίστ — τενόρο το αηδόνη, τον θαρύτονα Κούκο κλπ.

Όλος ο κόσμος βγαίνει από τις πόλεις, στις διάφορες εξοχές, για να χαιρετίσει και να ευχαριστήσει, υποδεχόμενος ακόμα μια φορά το επαναλαμβανόμενο κάθε χρόνο, θαύμα της Φύσης! Αχ γιατί να μην μπορώ να πω κι εγώ, πολύ λίγα απ' αυτά που είπαν οι ποιητές των αιώνων για την ωραιότερη από τις 4 εποχές!

Ασφαλώς, όλες οι εξοχές είναι άλλες, πολύ κι άλλες λίγο όμορφες, όμως όπως συμβαίνει με τις εξαιρέσεις σ' όλα τα φαινόμενα, υπάρχουν και μερικές εξοχές για τις οποίες η Φύση, φαίνεται ότι κατέβαλλε ιδιαίτερη προσπάθεια, διέθεσε όλους τους καλλιτέχνες της, για να τις κάνουν απαρτίμαλα!

Η καλύτερη απ' αυτές αναμφισβήτητα, είναι η Νεβρόπολη, την οποία πολλοί λίγοι την ξέρουν και κανένας από τους αρμόδιους για την αξιοποίηση αυτών των περιοχών. Η Νεβρόπολη ήταν ένα οροπέδιο σε ύψος 800 μέτρων περίπου, εκτάσεως 25.000 στρεμμάτων, η οποία χάρις στο φράγμα Πλαστήρα που πρωταίε το εμπνεύστηκε, σχηματίστηκε η λίμνη του Μέγδοβα όπου οη διάρκειά του χειμώνα, σε πλήρη φόρτωση συγκεντρώνονται 400.000.000 κυβικά μέτρα νερού.

Σ' όλον τον κόσμο υπάρχουν τεχνητές λίμνες. Αμφιβάλλω αν δεν είμαι βέβαιος — ότι δεν υπάρχει πουθενά υλλού τεχνητή λίμνη σε τόσο υψόμετρο 800 περίπου μέτρων. Αυτός ο υψόμετρος του νερού εξυπηρετεί 3 βασικούς σκοπούς του Θεσσαλικού κάμπου. 1) χρησιμοποιείται για την κίνηση του υδροηλεκτρικού σταθμού του Ταυρωπού. 2) Το νερό φεύγοντας απ' τον Ταυρωπό, διαχετεύεται σε μια παραλίμνη, απ' την οποία, ποτίζονται 140.000 στρέμματα του Θεσσαλικού κάμπου, που άλλαξαν τη μοίρα των κατοίκων των περιοχών και 3) Υδρεύονται οι πόλεις της Καρδίτσας, Σοφάδων και 35 κοινότητες.

Η λίμνη περιβάλλεται από τα 12 χωριά του τέως Δήμου Νεβρόπολης, που θα μπορούσαν να ονομαστούν τα φυλάκια της, χάρη στις συμμετρικές αποστάσεις μεταξύ τους, και από την αργιόζουσα φύση, με τους δρύες, καστανιές, τα πανύψηλα έλατα, και τα ψηλότερα βουνά, όπως το Γκαβέλ που η ψηλότερη κορυφή του, το Βουτοϊκάκι 2.154 μ.

και η Καράβα 2.124 μ., χιονισμέ να τον περισσότερο χρόνο.

Από τους καλλιτέχνες, ζωγράφους, ποιητές, συγγραφείς, ζητώ συγνώμη για την φτωχότατη περιγραφή μου, με την οποία προσπαθώ, μήπως Ξυπνήσω το ενδιαφέρον κάποιου α ρ μ ό δ ι ο υ και ξεκινήσει να επισκεφθεί αυτό το αριστούργημα που λέγεται Νεβρόπολη, γιατί μόνον τότε θα σχηματίσει σωστή αντίληψη για την παρατημένη αυτή περιοχή κι αυτό να γίνει από τώρα μέχρι το τέλος Αυγούστου για να θαυμάσει το όργιο της Φύσης, και να μας πει τη γνώμη του, για το τί άλλο μπορεί να προσφέρει αυτή η περιοχή, αν ποτέ αξιοποιηθεί. Εμείς πιστεύουμε ότι: 1) Προσφέρεται για έναν σπάνιο περίπατο τουριστικό για όλους τους Έλληνες και ύστερα του Ξένους, για να απολαύσουν τις στέλιωτες ομορφιές αυτής της διαδρομής, που αρχίζουν από τις πρώτες στροφές του ανήφορου που οδηγεί προς τη λίμνη, ανάμεσα στα όμορφα αμπέλια και χωράφια με τους φυσικούς φράχτες από άγρια και διάφορα ανθισμένα δέντρα, και τα αμέτρητα αηδόνια κι άλλα πουλάκια που ψάλλουν συνεχώς το ως αννά στους περαστικούς!

Υστερα από 15 χιλιόμετρα περίπου της υπέροχης αυτής ανωφέρειας φτάνουμε στο μοναστήρι της Κορώνας. Αυτό το Μοναστήρι, όπως μ' επληροφόρησε ο ακούρατος φίλος μου κ. Παναγιώτης Ποδηματάς (Γραμματέας της κοινότητας Μεσσηνικόλα) κτίστηκε το 1118, διαχρονισσούλου αυτοκρατορικού Διατάγματος, επί αυτοκράτορος Βυζαντίου Ιωάννου Κομνηνού. Έχει κρυφό σχολειό και διάφορα άλλα αξιόλογα, εικόνες τοιχογραφίες κλπ. εκείνο που δεν έχει είναι η φροντίδα, να φροντίζαν οι αρμόδιοι της περιοχής όπως ο επίσκοπος κ. Κλεόπας, και προ παντός, ο πατριώτης μας, Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ, που έχει και το όνομα του αγίου του Μοναστηριού με την απίθανη θέα του, που με γυμνό μάτι, μπορεί κανείς να θαυμάσει ολόκληρο το Θεσσαλικό κάμπο, από τα Μετέωρα μέχρι το Δομοκό, κεντημένον από τις διάφορες πόλεις και χωριά, θα ήταν ένας πόλος έλξης για πάρα πολλούς προ παντός διανοούμενους, για διακοπές, μέσα στην πιο παρθένα ατμόσφαιρα, σε απόλυτη ησυχία, που διακόπτεται μόνον από την υπέροχη μουσική του δάσους και το κελάιδισμα των πουλιών, διακοπές κατάλληλες για έμπνευση και δημιουργίες πνευματικών έργων!

Προχωρώντας 1 χιλιόμετρο φτάνουμε στο Τσαρδάκι. Εκεί μας παρουσιάζεται η λίμνη, που μας υποδέχεται με χαρά που εκφράζεται με τα μικρολιγνισμάτα της. Γεμάτος καλωσύνη και πάντα χαμογελαστός, μας υποδέχεται σ' αυτό το σημείο ο καταστηματούχος του εκλεκτού κέντρου — εστιατορίου κ. Σεραφείμ Αλεξίου με τον αντάξιο γιό του Τάκη, έτοιμοι να εξυπηρετήσουν 200 ανθρώπους σε λίγα λεπτά! Τέλος προς τιμήν των επισκεπτών, οι χιονισμένες βουνοκορφές τις οποίες προαναφέρα-

με μοιάζουν με τμήμα που παρουσιάζει ...όπλα, προς τιμήν των επισκεπτών!

Αφήνουμε το Τσαρδάκι και προχωρούμε προς το φράγμα. Στην παραλίμνια πορεία, συναντάμε τα χωριά φυλάκια, Λαμπερό, Καστανιά, Μούχα, και τέλος φτάνουμε στο φράγμα. Τα πανύψηλα έλατα, μοιάζουν με τους αστηρούς γρεναδιέρους — φρουρούς των αγγλικών ανακτόρων — αν επιτρέπεται η παραβολή — στέκουν στις δυο άκρες τους φράγματος, ακοίμητοι φρουροί, όταν σταθούμε στον προθάλαμο των εκατέρωθεν εισόδων, το επιβλητικό χρώμα και η κορμωσιά των ελάτων, το τοπίο, η λίμνη, δίνουν την εντύπωση στον επισκέπτη ότι βρίσκεται σε κάποιο επιβλητικό ναό κι αισθάνεται ένα ανεξήγητο δέος! Από το φράγμα, γυρίζουμε από τον ίδιο δρόμο γιατί η συνέχιση της πορείας για τη συμπλήρωση της υπέροχης διαδρομής γύρω από τη λίμνη, είναι αδύνατη προ παντός τους χειμερινούς μήνες, προς δόξαν των πολλών αρμοδίων του τόπου μας τους οποίους θα ενοχλήσω λίγο, προκαλώντας και προσκαλώντας, για έναν περίπατο σ' αυτήν την περιοχή ένα Σαββατοκύριακο με την ελπίδα ότι η επίσκεψη, με παράλληλη κάλυψη τηλεοπτική θα οφελήσει και θα βοηθήσει για την αξιοποίηση αυτού του θαύματος προς όφελος του Πανελληνίου τουριστικού και αθλητικού κινήματος! Γιατί πράγματι η λίμνη προσφέρεται για κωπηλασία, κολύμπι, ψάρεμα, και κυνήγι.

Βάγιας Τσούλας
20.5.1984

Στόν Πατέρα μου. Ο ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΣ

Δημοσιεύουμε πιο κάτω το ποιηματάκι του τραγικού μικρού, εγγονού του αξέχαστου ΣΕΡ. ΤΣΙΤΣΙΑ που δέχτηκε δεύτερο σκληρό χτύπημα της μοίρας, χάνοντας και τον λατρευτό του πατέρα.

Του ευχόμαστε κάθε παρηγοριά και θάρρος.

Στον Πατέρα μου

Ο ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΣ

Αδειασε το σπίτι πια,
η πόρτα δε θα τρίξει άλλο,
πολλή μεγάλη η μοναξιά
τ' αγαπημένα σου χαρτιά δε θα
τα ξαναδώσεις ποτέ άλλο.

Αδειασαν τα συρτάρια σου
και πάνω στα πατάκια σου ίχνας
από δουλειά.

Βουβό το σπίτι τώρα πια.
Βουβός και ύπουλος κι ο χάρος,
που σε πήρε και σε πήγε μακριά.

Μακριά απ' το σπίτι σου και
από τη ζωή σου
σ' ένα κόσμο που όλα θα
τάχεις μαζί σου
εκτός από μας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΑΣ

Του Παναγιώτη Ποδηματά

Με την άφιξη του Βάγια στο Βουνέσι, και ύστερα από συναντήσεις που είχαμε και με τον Κώστα Βασαρδάνη, και την γυναίκα του την Πιπίτσα, αποφασίσαμε να κάνουμε μια εκδρομή προς τη Λίμνη Πλαστήρα, το Τσαρδάκι, και το Μοναστήρι της Κορώνας. Όλα ήταν υπέροχα και αξιόλογα που πιστεύω πως ο Βάγιας θα τα περιγράψει στη Νεβρόπολη. Εγώ επισημαίνω μόνον ένα πολύ σπουδαίο, και επειγόν θέμα, που η εφημερίδα μας θα πρέπει να αναλάβει σταυροφορία για την επίτευξη ενός σοβαρού σκοπού, είναι το Μοναστήρι της Κορώνας. Το αξιόλογο αυτό παλαιό μνημείο, που εγκαταλείφθηκε από εκκλησία, και πολιτεία, πάει να αφανιστεί. Την ιστορία του Μοναστηριού πολλές φορές την είδαμε στη Νεβρόπολη και σε άλλες τοπικές εφημερίδες, και περιοδικά, είναι δε κρίμα με γάλο, να μείνει απροστάτευτο, να καταρευθεί κυρίως το γύρω απ' την εκκλησία συγκρότημά του. Είναι αλήθεια ότι η αριστερή πτέρυγα, όπως μπαίνουμε, ανακαινίστηκε από την υπηρεσία της ΔΕΗ, όταν γίνονταν τα έργα του Μέγδοβα, που ευλαβικά και ευγενικά φερόμενος, ο τότε Διοικητής της κ. Παπαλαιονάρδος, αφού πλήρωσε στο ακέραιο τα κτήματα της Κορώνας στην Νεβρόπολη, που καλύφθηκαν από την λίμνη, δεν είχε αναπαυμένη την συνείδησή του έναντι του Αγίου Σεραφείμ και της Παναγίας της Κορωνιώτισσας και για να καθουχάσει αποφάσισε να κτίσει την πτέρυγα αυτή, σύμφωνα με το ρυθμό που είναι κτισμένα τα κωδωνοστάσια και έτσι σήμερα αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο. Την ενέργειά του αυτή δικαιολόγησε ο τότε Διευθυντής της ΔΕΗ στην υπηρεσία του, με το αιτιολογικό ότι υπάρχει ανάγκη στεγάσεως των γραφείων της επιτροπής απαλλοτριώσεως των Μεγδοβολήκτων και πράγματι μετά την τελειοποίηση της πτέρυγας εκεί στεγάστηκε η επιτροπή για λίγο καιρό, για να μεταφερθεί αργότερα μόνιμα στη πόλη της Καρδίτσας.

Μένει έκτοτε απροστάτευτη μέσα στην παραζάλη των στοιχείων της φύσης, στα χιόνια, στις βροχές, τους ανέμους και τον καυτό ήλιο του καλοκαιριού η δεξιά πλευρά του συγκροτήματος — ο ξενώνας των προσκυνητών και επισκεπτών της Κορώνας. Η εξωτερική κατασκευή του ξενώνα τούτου, που μέχρι τώρα

δείχνει την αρχιτεκτονική, και το αριστούργημα αφανών, και αγνώστων Ικτινών, Καλλικρατών κλπ. κινδυνεύει, και οπωσδήποτε θα καταρευθεί — οι πέτρινες καμάρες του άρχισαν να ξευτίλζουν, και η βάση του όλου οικοδομήματος ξεχώθηκε και μπαρεί να δημιουργηθούν μεγαλύτερες ζημιές, αλλά και θύματα να θρηγίσουμε. Υπάρχει λοιπόν επιτακτική ανάγκη να ανακαινισθεί, και η δεξιά πτέρυγα του Μοναστηριού, και θα πρέπει όλοι να ενδιαφερθούν γι' αυτό. Πρώτα η εκκλησία και ο αρχιεπίσκοπός μας κ. Σεραφείμ που είναι συνδεδεμένος άμεσα με αυτό. Έπειτα η πολιτεία, το Κράτος, δεν πρέπει να μείνει αδιάφορο και να χαθεί στα μάτια του ένα τέτοιο ανεπανόλητο οικοδόμημα. Τέλος σοβαρό ρόλο πρέπει να παίξουν οι κάτοικοι της γύρω περιοχής, που, δόξα τω Θεώ, είναι γεμάτος από αρχιτέκτονες, ιστορικούς, ιερωμένους, και φιλόθρησκους πολίτες, και μπορούν να θέσουν σε ενέργεια τους αδρανούντες υπεύθυνους. Εγώ θα έλεγα αμέσως να συσταθεί μία επιτροπή στην Αθήνα, κατ' αρχήν, από πατριώτες μας, όπως π.χ. τους Προέδρους των Συλλόγων των τριών χωριών Μεσσηνικόλα — Μορφοβουνίου — Κοσμάτου, τον Γιατρό κ. Θωμά Κουτσάκο, επίτιμο πρόεδρο του Συλλόγου, τον Βάγια Τσούλα, που τόσο ενδιαφέρον δείχνει για το χωριό του το Μορφοβούνι, και την γύρω περιοχή, τον κ. Δημήτριο Μαργέλο συνταξιούχο Αρτοποιήτη, απ' το Μοσχάτο, και τον ομοχώριον του Αλκιβιάδη Τσιτσάκη Πρόεδρο Εφετών, τον κ. Βασιλή Αμβροσίου συνταξιούχο Επιθεωρητή Δ.Ε. απ' το Νεοχωρι και όποιος άλλος θέλει να προσφέρει στο θεόρεστο και εκπαιδευτικό αυτό έργο. Το θέμα επειγόν και δεν πρέπει να χάνεται καιρός. Αν το Κράτος αδιαφορήσει να αποφασισθεί από τους κατοίκους της περιοχής, και όλης της Θεσσαλίας, γενικός έρανος και προσωπική εργασία, για την διάσωση ότι είναι δυνατόν να διασωθεί...

Θα επανέλθουμε.

ΣΥΓΧΑΡΙΗΤΗΡΙΑ

Στην ανηψιά μας Ευαγγελία Κατσικά, που αρραβωνιάστηκε με τον Δημήτρη Κυρίστη, τους ευχόμαστε καλά στέφανα.
Οικ. Δημ. Σακελλαρίου

Ο δαίμονας του Τυπογραφείου

Δεν είναι λίγες φορές που βάζει την ουρά του ο δαίμονας, με τελευταία το παράκανε. Ετσι,

1) Στο σχετικό με τον λαϊκό ήρωα της Αντίστασης ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΛΑΔΙΑ δημοσίευμα του φίλου μου ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΡΑΚΑΝΤΑ σε κάποια παράγραφο στραπαρτήθηκε εντελώς το νόημα, ώστε να δικαιολογημένα ο Άγγελος να διερωτάται γιατί ο Αριστείδης ήταν αισιόδοξος; μήπως γιατί ήταν τραυματισμένος στο Νοσοκομείο; Για να επαναρ

θώσουμε δημοσιεύουμε όλη την παράγραφο που έχει ως εξής:

«Εκεί ο Αριστείδης τραυματίστηκε με το Γιάννη Τσαγανό, που ήταν σύνδεσμός του. Τον επισκέφτηκε στο Νοσοκομείο και συζητήσαμε αρκετά γύρω από την πορεία του αγώνα. Ηταν πολύ αισιόδοξος.»

2) Στο ίδιο φύλλο του Μάη, Δημοσιεύτηκε και η συνδρομή του Στυλογιάννη Γ. Δημήτρη, 500 που δεν πρόσεξε.

ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΣΜΟΛΙΑΚΑ - ΑΝΩ ΤΥΜΦΗ - ΦΑΡΑΓΓΙ - ΒΙΚΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΧΩΡΙΩΝΩΝ ΠΟΥ ΧΛΟΗΚΑΝ

Του Θωμά Μαλαμίτση

(Συνέχεια από προηγούμενα)

Από τον Αώ ανηφορίζοντας, φτάσαμε —μετά 4 ώρες πορεία— στο Βρυσόχωρι. Χωριό απόμερο, πνιγμένο κυριολεκτικά στα δάση.

Τα σπίτια μεγάλα υπεραιώνια. Η εκκλησία τεράστια σε έκταση, ολόκληρο μοναστήρι, μισοερείωμένη όμως. Από παντού ξεπηδούσαν κρύες βρυσομένες (τί Βρυσόχωρι θάταν άλλωστε).

Αφού προμηθευτήκαμε τρόφιμα με το παραπάνω —λόγω προηγούμενης έλλειψης (στο ξεκίνημα το κατάλαβα όταν το σακίδιο έγινε μολύβι), ξεκινήσαμε, απομεσημέρο προς την Γκαμήλα, δια μέσου των Ανατολικών κλυτήτων της οροσειράς Τύμφης.

Εδώ είναι ένα από τα πιο μεγάλα και παρθένα ακόμα δάση της Ελλάδας. Γι' αυτό και κρατάει Αργιοπούρουνα και (καφετί) Αρκούδες πολλές —όπως θα πω πιο κάτω. Σ' ένα ρέμα είδα και την περίφημη μαύρη Τσιγκλιτάρα (Δρυοκολάπτης ο μέλας) — ένα από τα σπανιότερα ενδημικά πουλιά. Ολάμαυρη με ένα κατακόκκινο σερρήτι στο μέτωπο. Μεγάλη όσο ένα παπί. Όταν πελεκάει κάποια κφόλα, ο θόρυβος ακούγεται μέχρι 5 (πέντε) χιλιόμετρα γύρω, σαν —κυριολεκτικά— ξερό πολυδύλο!

Για 5 και πλέον ώρες βαδίζαμε σε εκσταση σ' ένα φιδίσιο μονοπάτι, χαμένοι κάτω από δυσθεώρατα Ρόμπολα (Λευκοδερμα Πεύκα), με κοντόχοντρες βελόνες, σαν τσαγκρασούφλια που όσο τα κοιτάγες τον ανήφορο, οι κορμζίτους (3 δεν τους αγκάλιαζαν), σχεδόν ισοπαχείς, ανέβαιναν προς τον ουρανό και χάνονταν στις πράσινες στέγες των φυλλομάτων. Και στις ζερβότερες πλαγιές Ορείς γιγαντιαίων διαστάσεων. Πολύκλαδες και πολυδαίδαλες, δασοβία στοιχεία μοναχά.

Η σιωπή και το μισόφως που βασιλεύουν εδώ είναι απόκοσμα. Κάμποσε ακτίνες δε του ήλιου που κατάφερναν να τρυπήσουν τα φυλώματα και να φτάσουν μέχρι τα χαμηλότερα κλαδιά ή το έδαφος, σχημάτιζαν υποβλητικούς χρυσούς κρουνοίς επιτεινόντας την ατμόσφαιρα του δέους και του μυστηρίου. Κάτω χόμα δεν φαίνονταν, από το στρώμα των φύλλων, αιώνες σπιθαγμένα. Ένα αληθινό δάσος των παιδικών παρμυθιών. Και μόνο γι' αυτές τις συγκινήσεις, έχω τη γνώμη ότι δικαίωται το σκληρό όπός της ορειβάσις.

Εδώ θάθελα ακόμη να σημειώσω, πως εντύπωση μας έκανε, σ' όλα αυτά τα όρη που γυρίσαμε αυτές τις μέρες —Σμόλιακα, χαράδρα Αώου, Τύμφη, φαράγγι Βίκου— η παντελής έλλειψη έλατου.

Στα μέσα περίπου αυτού του δάσους, βρίσκεται μια πηγή —σε μια φυσική σπηλιά, στη ρίζα ενός πέτακα— που βγαίνει από την καρδιά του βράχου. Ηλιος δεν την βλέπει ποτέ. Την λένε «Νεραϊδόβρυση». Αν υπάρχουν Νεραϊδες, εδώ θα έχει δίχως άλλο. Πιο κρύα πηγή δεν συνάντησα. (Δεν την φτάνει ούτε η περίφημη «Βρύση τσ' Αρχόντως», στο Κατάψυχο της Νιάλας». Εκεί γεμίσαμε και τα παγούρια μας, γιατί κατά

πληροφορίες στις επόμενες 20 ώρες δεν επρόκειτο να ξαναβρούμε νερό —θα βγαίναμε μετά στην σπανή Αλπική Ζώνη.

Κατά τις οχτώμιου το βράδυ —πριν σουρουπώσει— βγαίνοντας απ' το δάσος, φτάσαμε στο μικρό οροπέδιο (κοντά στα δυο χιλιάδες μέτρα υψόμ.) Λούτσα, που βρίσκεται κάτω ακριβώς από τις απόκρημνες κι αγριωπές κορφές της Τύμφης, οι οποίες στο λυκόφως λεύκαζαν —εξ απτίας των ασβεστολιθικών πετρωμάτων— σαν δόντια από μισάνοιχτο στόμα τερατώδους κροκοδείλου.

Στην άκρη της Λάκας ήταν ένα πρόχειρο κονάκι. Ο τζιοπάνος έλειπε. Οτι στρωθήκαμε και πηγαίναμε να κοιμηθούμε, όταν ένας ορυμαγδός από άγριες υλακές και καταρακυσίματα λιθαριών, μας έκανε να πεταχθούμε έντρομος. Από τον απέναντι χαλιά ερχόταν βολίδα κατ' απάνω μας, ένας όμιλος από μαντρόσκυλα, απειλώντας και γαυγίζοντας δαιμονομένα. Μάσαμε γρήγορα τα πράγματα μας — ο μπάρμπα Σεραφείμ Ρέπας μάλιστα από στιγμιαία απώλεια ψυχραιμίας ή αβλεψίας ίσως, έτρεξε Ευπόλιτος παρατώντας τα παπούτσια του, γεμίζοντας τις πατούσες του ασπράγκαθα, που τον ταλαιπώρησαν τις επόμενες μέρες — το τελευταίο τόβγαλε, όπως με διαβεβαίωσε, μετά ... 8 μήνες!

Κι απάνω που δεν ξέραμε πως να ξεμπλέξουμε, κατέφθασε ευτυχώς ο τσέλιγκας και τα σκόρπισε — Κάτοηνος τ' όνομά του. Τον κέρασαμε τσίπρω, καινού' κι εκεί κάτω απ' την αστραφειγιά, μέσα στην σγαλιά και την μαγεία του Αλπικού τοπίου, πιάσαμε κουβέντα για τα παλιά, για τις αρκούδες για τους λύκους.

Μας ρωτούσε αν έχει ακόμα χάνια η Καρδίτσα κι αν εξακολουθεί να βγάνει σάμι και τριφύλλια κι αν έφκιαξαν εργοστάσια στα Τρίκολα (είχε περάσει μια φορά φαντάρας...). Εδώ ψηλά ανεβαίνει Μάη και κατεβαίνει Οχτώβρη στην Αρτα, για χειμωδιά. Μας είπε ότι το μέρος κρατάει αρκούδες πολλές, που κάνουν πολλές ζημιές στα καλαμποκιά. Αλλά και στα μελήσια και στις κερασιές, γιατί ξεμεσκάει τα κλωνάρια. Πού και πού αρπάζει και κανα πράμα. Αλλά φοβάται —πράγμα περιεργό για τον όγκο και την δύναμή της— πολύ τα τζομπανόσκυλα. Αυτό τον καιρό, μας είπε, (Αύγουστος) κατεβαίνει χαμηλότερα για κάρνια. Τον άνθρωπο τον φοβάται, εκτός αν έχει τ' Αρκούδια ή είναι λαβωμένη. Αλλιώς τον αποφεύγει, όπως .. ο διάολος το θύμιαμα. Αμα συναντήσει άνθρωπο στον δρόμο της κοκκαλώνει ξαφνιασμένη και σιγά - σιγά οπισθοχωρεί —χωρίς να δώσει πλάτες— στο πρώτο δε κοτρώνι που θα χυθεί, αρχίζει τέτοια θορυβώδη τρεχάλα —όσο θα έκαναν τέσσερα αλόγα καλπάζοντας μαζί— ενώ γεμίζει τον τόπο με .. αέρι, απ' την λαχτάρα που πήρε!

Και αγρόγυρνα κρατάει πολλά. Πριν μια βδομάδα, δίπλα μας σ' ένα σύδεντρο που μας έδειξε και μέρα μάλιστα, μέτρησε 17, Ζωή νάχουν. Όσοι σε γύρω χωριά τύχει να

βάλουν πατάτες, δεν παίρνουν... ούτε το σπόρο.

Λυκοί, μας είπε δεν παρασταμάτανε τόσο ψηλά. Αλλά πέφτουν χαμηλότερα προς τα Ζαγοροχώρια... Τους περάζει το υψόμετρο φαίνεται...

Το ίδιο και τα Ζαρκάδια, δεν σταματάνε τόσο ψηλά. Ενώ —είπε, δείχνοντας πάνω απ' τα κεφάλια μας— αυτού στα στεφάνια βλέπει συχνά Αγριόγιδα.

Κατά τις 10 (βράδυ) τέλειωσε το μπουμπέτι. Σηκώθηκε λέγοντας ότι θα πήγαινε στα πρόβατα, για τον φόβο της Αρκούδας. Γιατί ναι μεν αυτήν την εποχή ήταν στα χαμηλώματα για κάρνια, αλλά μπορεί καμιά νάθελε και ν' αρμυρίσει...

Φεύγοντας μας δήλωσε ότι τώρα που τα μάλλωσε τα σκυλιά, να μην ανησυχούμε, δεν θα ξαναέρθουν. Παρ' όλες του όμως τις διαβεβαιώσεις, πριν περάσει μια ώρα πλάκωσαν πάλι, περισσότερα αγριεμένα. Αλυχτώντας και θορυβώντας πέρα — δώθε. Δεν χρειάζεται να πω νομίζω, ότι με τόσους Παρδάληδες και Μούρκους γύρω — γύρω, μέχρι το πρωί, κάναμε μαύρο ύπνο. Και το κρύο ήταν τσουχτερό.

Πρώι - πρωί την άλλη μέρα (17 Αυγούστου) συνεχίσαμε για την κορφή της Γκαμήλας, Αθάλο (υψόμ. 2.497 μ.).

Πριν το μεσημέρι, ζυγώνοντας την κορυφή. Ενώ ανεβαίναμε με τα τέσσερα ένα όρθιο λούκι, ανάμεσα σε δυο γκρεμούς. Είδαμε από την βάση του αριστερού βάρου (το λένε Καρτεράς) που υψώνονταν —κυριολεκτικά— κατακόρυφα πάνω απ' τα κεφάλια μας, να ξεπιαγεται ολόκληρο κοπάδι όρνια (27 μέτρησα), πολύ μεγαλύτερα από λελέκια (είδος κόκκινο όρνιο — «γύψ ο πυρός»), με κοκκινωπές ράχες, λευκό λερωμένο στην κοιλιά και μακριούς γυμνούς λαιμούς. Στην βάση του γκρεμού ήταν σωριασμένα 65, όπως μέτρησα, γκρεμισμένα πρόβατα.

(Συνεχίζεται)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΙΑΝ. ΤΣΙΤΣΑΣ

ΣΤΙΧΟΙ...

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Ο άνθρωπος δραπετεύει το άλογο πέφτει, η πόρτα δεν μπορεί ν' ανοίξει το πουλί σιωπά, σκάφτε το λάκκο του, η σιωπή το κάνει νεκρό. Μια πεταλούδα πάνω σ' ένα κλαδί περιμένει καρτερικά το χειμώνα η καρδιά της είναι βαριά, το κλαδί γέρνει, το κλαδί συντρίβεται όπως ένα σκυλήκι. Γιατί κλαίει το ξερό λουλούδι και γιατί κλαίει οι πασχαλιές; Γιατί κλαίει το τριαντάφυλλο από κεχρημάρη; Γιατί κλαίει η τρυφερή σκέψη; Γιατί ζητάει το λουλούδι να κρυφτεί; Τόσο δεν τ' έχουν ανταμείψει; Αλλά για αυτά, αυτά και αυτά.

ΠΩΛ ΕΛΥΑΡ

Χρίστος Καρασιώτας, μπροστά στο καφενείο του Καζάση παντρευόταν ο Κώστας Τσιγάρας. Ο βληκωτός χορός έδινε και έπερνε, ο Βασίλης Ιωακείμ με το βολι τον σιγοντάριζε και πάνω σ' αυτό το κέφι ανεβαίνει στο τραπέζι ο Χρήστος και απαγγέλλει ένα ποίημα. Γάμοι των τσιγαρέων εγένοντο και όλοι οι τσιγαρέοι εχαιροντο έχαιρε δε και ο Νάκος για τί εού ώ Νάκε χαιρείς αν παντρευτούνε όλοι οι τσιγαρέοι και αποκτούνε τέκνα και γίνουν όλοι βουκόλοι εού ώ Νάκε τί μέλει γενέσθαι;

Κώστας Μελίτοης ή «Δεμερτζής» για να πικάρει τον Μπαρμπαντώνη στο καφενείο, έφτιασα φέτος ένα κρασί που στέκεται στο μοντήλι, το δε τσίπουρο είναι 25 βαθμοί, κρατάει μια ώρα αλυσιδα.

Μπαρμπαντώνης ή τώρα έφτιασε κι αυτός κρασί και τσίπουρο με τί; Αφού όλο όλο ένα τσόβυλο τσίπρω έχει. Να πω εγώ για κρασί μάλιστα που άμα απουλήσω τα βαρέλια ούλα οι Παληροκαστρινοί θα νασβούν στο καμπαναριό ψηλά για να μη πνιγούν.

Πάλας Γιώργος. Ήταν καθημερινή συναντήθηκε με το Γιώργο Ευθυμου στην πλατεία της Λάρισας Μπαρμπαγιώργω καλημέρα πως σε βλέπω σήμερα κουστομαρισμένο με γραβάτα; άμ' έχει σήμερα τραπέζι ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, είχε παραξηθή με κάποιον και ο Μπαρμπαγιώργος τον έφτασε λίγες κουμπότρες με τον Κολοκοτρώνη στα πινιά του, γι' αυτό τον είχε τραπέζι ο Ειρηνοδίκης.

Γεωργιος Κρανός ή Καρύτσας. Για να περάσει τον ζάσκαλο τον Αποστολάκη γιατί δεν συμφωνούσαν ποτέ στην πολιτική είπε ένα μουραπά, εκεί ψηλά στον Ουρανό γύριζαν τρία όρνια γύρω—γύρω και σφριζόταν την ατμόσφαιρα. Για μια στιγμή αντιλαμβάνονται κάτω στα λειβάδια τρία κεφάλια ανθρώπινα πεταμένα, αμέσως κάνουν κάθετο εφόρμηση και βρισκονται ψηλά στα κεφάλια, τα δυο όρνια στο ένα κεφάλι και τ' άλλο όρνιο ένα κεφάλι μοναχό του, αλλά για μια στιγμή το εγκαταλείπει και πηγαίνει να φάει απ' το κεφάλι που τρώγαν τα δυο άλλα όρνια. Φυσικά αυτά το δώξαν λέγοντας εού έφαγες ένα κεφάλι μόνος σου και τώρα ήρθες να φας και από το δικό μας κεφάλι. Ναι αλλά το δικό σας είτανε γεμάτο ενώ το δικό μου είτανε τελείως άδειο, δεν είχε τίποτε μέσα. Φαίνεται ήταν από δάσκαλο.

Χρήστος Σβάρνας. Στο ζευγαρολειβαδο συζήτηση για γυναίκες. Οι γυναίκες αρά μαλιά πολλά μυαλό ντιπ γαλαροκούδουνα και θέλουν να πουλάνε και έξυπνάδες. Να πάρεις την βαζοκρολιά στα χέρια και να βαράς, να βαράς, ακόμη και τον τόπο απ' κάβεται αρά.

Χρήστος Κορώνης Κυτσαράς. Είχε ένα πολύ ζωηρόν γάιδαρο γιατί τον τάζε τριφύλλι από την Μάλια και το Αλιβέρι, το μεσημέρι τον έδενε στο χαγιάτι και

αυτός ξάπλωνε να κοιμηθεί.

Ημείς οι πιτσιρικάδες πηγαίναμε στον φεγγίτη και κόνισταρ - σταρ, μόλις το άτιμο το άτιμο το σύνθημα αυτό έβγαζε τέτοια γκάρωμα που τριέλεγε όλα ντουβάρια, σκεπέδες, παραταίτοαμνιαζόντανε πατώματα σανιδόνωνταν και ο Μπαρμπαντώνης χρεστός έξαλλος από τον ύπνο την Παναγία Πηνελόπη «τη ναϊκα του» το τσεκούρι να βουλιανίσω το άτιμο. Δυο πηδύλητην έκανε την σκάλα η Πηνελόπη κλειδωνε τον γάιδαρο παράλληλα φώναζε τον αδελφό της τον Μιχάλη Νούσια για Κίτσαράς μόνον αυτόν φοβότο στο χωριό.

Μιλτιάδης Μανώλης. Συνήθως Β. Μυλιτοης, Κ. Σφαίρας, Λαδιάς Μήτσιος, Κίτσιος Γιώργος, Θωμάς Καζάσης κουνούσε κλωστή της αράχνης Λαδιάς Μιλτιάδης η Ίντα ήλθε και έφαγε όλα τα αυγά απ' τις φωλιές με Μήτσιο τι να την κάνουνε μαγκούφα φαίνεται πήγανε διαβόλοι και την λύσαν, μετρίλος κι άλλος και τελευταίος τσιος. Μιλτιάδη φίλοι και φίλοι αλλά θα σε πάρει ο διάβολος να σημάδεψει αυτήν την πούτην σκύλα σου, την Έντα, τι μουρμούρισε ο Καζάσης αφυπνίστηκε ο Μιλτιάδης, κάτα βρήκες τα αυγά εού αρπάζει ραπατάκη εού έχεις δέκα που δεν περιμένουν να γκασουν οι κότες και τα τρώμε τα δάκτυλα και τα βγάλλο από την κότα.

Κώστας Μήτσιος ή Τσιγάρων Στα Πλαταμάκια επιστρέφοντας το βράδυ από το αμπέλι, Αλέξανδρος Ντίκηνα τί άσπρα ποδάρια τον έκανε κι αυτόν τραπέζι Ειρηνοδίκης 2.500 χιλιάδες εποχή εκείνη.

Χρήστος Μήτσιος ή Σγάρων Στην καλύβα στις κοντές Ν. Μαλαμίτση, γιατί τάβγαζε ύραστα τα μακαρόνια βρελάς νε; θρασμένα είναι μάστορα, ε κακό σου το καιρό και εσύ με δονίζεις μια πηραλιά στον τον δεν κουλήσανε άρα ήταν δεν στα, ας τωχουν υπ' όψη, οι μικρονοικοκυρές.

Δημητρώλης Χλίτσος. Στο Καλύβια της Μπεζούλας, ετα λ'α για πούλημα. Πολλές ετα κούλες γύρω του ξεχώρισε, μια πολύ όμορφη χήρα ραϊσικινη με πολύ γερόν κυριασισμασμός για το Δημητρώλη, άφησε τελευταία και με πει χέρι άδειασε την παλόντζα την τα σταφύλια στην ποδιά πέντα με το άλλο χέρι την χούψε και αυτόν δεν τον έκανε τρα και Ειρηνοδίκης, αλλά αντιμέσε, δέκα μπιζιλιώτες με τα ελάσλουκα στα χέρια. Πισσε Σαν δεν ντράπηκε η πιασοούζα. Α. ΜΑΛΑΜΙΤΣΗ

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Επίσης, η κόρη του και Ελευθερίας Γιαννακού ΓΕΛΙΤΣΑ στη Σχολή Παιδικού Μηναν. ΤΕΙ Θεσ)νίκης. ΛΓΓ-Η κόρη του Αλέκου κικών Βούλας Παϊζάνου ΜΑΡΚ Σχολή Φιλοσοφίας Παιδΐ της Ψυχολογίας Θεσ)νίκης. στη κής

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΩΝ ΜΠΕΛΟΚΟΜΙΩΤΩΝ ΤΑ 9 ΗΜΕΡΑ

Του Γιώργου Βελέτσα

Πάνε κάμποσα χρόνια απ' τον καιρό που καθιερώθηκε το πανηγύρι του χωριού μας. Αυτό γίνεται στις δέκα πέντε Αυγούστου.

Οι χωριανοί μου την περιμένουν αυτή τη μέρα. Είναι η εποχή που πολλοί απ' τους εκπαιδευμένους χωριανούς μας, έρχονται στο χωριό με την ευκαιρία της καλοκαιριάτικης άδειας. Εκεί θα συναντηθούν και θα γλεντήσουν στην απλόχωρη πλατεία κάτω απ' τα πανώρια πλατάνια με την συνοδεία του μουσικού συγκροτήματος που παίζει τα τοπικά μας τραγούδια.

Ο δεκαπενταύγουστος είναι μια μέρα Εσθνιαστιάς για κάθε ηλικίας άτομο. Οι νεαροί θα χορεύουν δείχνοντας τις ικανότητές τους στον τσάμικο χορό κι οι ηλικιωμένοι θα παρακολουθούν τον γλέντι αναπολώντας τα περασμένα. Γι' αυτούς η ζωή δεν έχει πολλά ενδιαφέροντα. Απλώς τη δέχονται. Ούτε τη λαχταρούν, ούτε την καταριούνται. Την αφήνουν να κυλά μόνη της και να τους παρασέρνει.

Στα πανηγύρια αυτά συμβαίνουν πολλές φορές και μικροπαρεξηγήσεις. Είναι φυσικό μέσα στον τόσο κόσμο που βρίσκεται εκεί να υπάρχουν και άτομα που ζητούν αφορμή για καυγά. Δυστυχώς συμβαίνει κι αυτό πολλές φορές. Είναι η συντυχία των πανηγυριωτών, πίσω απ' το χαρμώδη παραμονεύει το δυσάρεστο και πίσω απ' το ακουθρωπό καραουλιζέει το ευτράπελο.

Αλλά... λόξεψα απ' το θέμα μου και πρέπει να επιστρέψω περιγράφοντας, όσο μπορώ παραστατικώτερα τα συμβαίνοντα στο πανηγύρι του χωριού μας Κορφολογώντας απ' το μνημονικό μου διάφορα περιστατικά σταμάτησα σ' ένα απ' αυτά και θα σας το μεταφέρω:

Στο χωριό μας ζει ο Μήτσος ο Σαΐνης που όλοι τον φωνάζουν «Τσελεπή» γιατί κυκλοφορεί πάντα καλοντυμένος κι ατσάλακωτος.

Ο Μήτσος ο Τσελεπής είναι ένας πενηντάρης καλοστεκούμενος. Κομοδεσιά γερή. Λεβέντικο περπάτημα, διαμαντένιος χαρσχήρας. Είχε και πολύ αναπτυγμένο το προσόν του χορευταρά.

Κατάγονταν από εύπορη οικογένεια και όπως ήταν μοναχοπαιδί τον φύσαγε τον πατέρα. Ντύνονταν πάντα στη μόδα παρόλο ότι ζούσε στο στενό περιβάλλον του χωριού. Υστερα απ' τα παραπάνω, θάπρεπε νάναι και περιζήτητος γαμπρός.

Ο πατέρας του τον άφισε σαν ήταν ακόμα στα σπάργα. Η μάνα του τον ανάθρεψε και στήριξε πάνω του όλες τις ελπίδες της για τη διατήρηση του νοικοκυριού τους. Ονειρεύτηκε η δύστυχη την παντρεία του παιδιού της και τη δημιουργία μιας φαρμακίας με πολλά παιδιά. Γι' αυτό σαν ήρθε η ώρα να πάει ν' ανταμώσει τον μακαρίτη τον άντρα της φώναξε το Μήτσο και του είπε: «Να παντρευτείς για μου. Να κάνεις παιδιά, νάχεις

άλλη ιδέα για τον εαυτό του. Ομορφάντρας και παραλής όπως ήταν δεν εύρισκε καμιά κοπέλα κατάλληλη για γυναίκα του. Στα διάφορα προξενιά που του φέρναν αντιδρούσε αρνητικά με διάφορες προφάσεις. Και ξαφνικά ανακάλυψε πως πενηντάρισε χωρίς να το καταλάβει. Σαν πέθανε η μάνα του, τότε κατάλαβε τί θα πει μοναξιά. Αναγκάστηκε να πλένει το θρακί του και τα τσουράπια του. Μόνος του έφτιαχνε το φαί του και σαν καθόνταν να φάει μόνος κι έρμος αναλογιζόταν τα διάφορα προξενιά που του στέλναν σαν ήταν νιώτερος κι αναστέναζε: Τάχα, ήταν άσχημα νάπερνε για γυναίκα του την ανηψιά του γείτονα του Βασιλή που τότε τον παρακαλούσαν κι εκείνος έκανε τον ψηλομύτη; 'Η θα τούπεφε λίγη η κόρη του παπά απ' το διπλανό χωριό πούταν οσωστό κι ορισσάμηλο; Αυτά κι άλλα πολλά σκέπτονταν πρωτού να γείρει στο μιντέρι του για ύπνο για να ξυπνήσει το πρωί με τα ίδια προβλήματα.

Με την καθιέρωση του πανηγυριού στο χωριό κάτι άλλαξε στη ζωή του Μήτσου μας. Περιμενε αυτή τη μέρα πώς και πώς να βγει στην πλατεία, ντυμένος με την τελευταία λέξη της μόδας, να καθίσει με την παρέα του και σαν έλθει η σειρά του να μπει στο χορό να ξεδώσει και να ρίξει στην πλάτη τα γόσα φαρμάκια που τον πότιζε η ζωή και τον πέταξε στην μοναξιά του.

Στα πρώτα χρόνια της δημιουργίας του το πανηγύρι, ήταν άγνωστο στα γύρω χωριά κι έτσι οι χωριανοί μας το γλεντούσαν με την άνεσή τους. Περνώοντας όμως τα χρόνια άρχισαν να κονέυον στο χωριό μας και γλεντιέδες από τα γύρω χωριά κι όπως ήταν φυσικό δημιουργήθηκε πρόβλημα για το ποιος θα προλάβει να χορέψει στο σχετικώς περιορισμένο χρονικό διάστημα της βραδιάς του πανηγυριού. Για να αποφεύγονται οι παρεξηγήσεις, για τη σειρά προτεραιότητας στο χορό, ο... μάστρος του μουσικού συγκροτήματος κρατά ένα κατάλογο με τα ονόματα των επιθυμούντων να χορέψουν. Σ' αυτό τον κατάλογο πάνε οι ενδιαφερόμενοι και γράφουν τ' όνομά τους και σαν έλθει η σειρά τους φωνάζει ο μάστρος τ' όνομά τους, σηκώνονται χορεύουν και σαν τελειώσουν κάθονται κι ακολουθεί η άλλη παρέα.

Στο περσινό πανηγύρι ο Μήτσος ο Τσελεπής φόρεσε τα καλά του και πήγε νωρίς στην πλατεία. Πρωτού καθίσει στην παρέα του φρόντισε κι έγραψε το όνομά του στον κατάλογο των επιθυμούντων να χορέψουν. Τι διάολο πια, ένα χρόνο περίμενε αυτή την ευτυχία πήγε κάθισε στην παρέα του φροντίζοντας να μη βάλει τόνα πόδι πάνω σ' άλλο και τσαλακώσει το άμογα σιδηρωμένο πανταλόνι του. Κάθισε και περίμενε υπομονετικά νάρ

Οχι, δεν πρόκειται περί Μνημοσύνων αλλά εκδηλώσεων χαρμωσύνων και όλα αυτά χάρις στον Εκπολιτιστικό Σύλλογο της Καρδίτσας, που πρόεδρος του είναι ποιός άλλος από τον Αντώνη Αντωνίου που στο όνομα αυτό άκουε πριν από χιλιάδες χρόνια κι ο ιδρυτής αυτού του χωριού, ο προπάππος δηλαδή του προπάππου του και όλων των προπατέρων αυτού ο παππούς ήταν ο ιδρυτής και τούτος ο εγγονός είναι τώρα ο αναμορφωτής.

Το φετεινό λοιπόν καλοκαίρι και τόλλα που θα μας έρθουν το Μπελοκομίτη θα ιδή άσπρες μέρες — άσπρες ξεξασπρες κι απ' τον Ηλιο ξεξασπρότερες — διότι σ' αυτό το χωριό το πάνεμορφο Μπελοκομίτη ο Ηλιος κάθεται περισσότερες ώρες μαζί του, βγαίνει στις 6 το πρωί και

βγει η σειρά του να χορέψει αφού πρώτα θρήκε κι ένα φίλο του να τον κρατάει γερά για να πραγματοποιήσει στην εντέλεια όλα τα τσαλίμια του τσάμικου. θάάαφλ-αγοιζνύρ

Αδίκια όμως περίμενε ο άτυχος ο Μήτσος γιατί ο μάστρος άνοιγε τον κατάλογο και μόλις έφτανε το μάτι του στο όνομα του Μήτσου το προσπερνούσε και φώναζε το επόμενο όνομα. Ετσι έμεινε ο Μήτσος στο «περίμενε» ως τις τρεις το πρωί, ωσπου αγανάκτησε κι ποφάσισε να πάει στο σπίτι να πάρει ένα υπνάκι, αφού πρώτα παρακάλεσε το φίλο του τον αγροφύλακα νάχει το νού του μόλις έρθει η σειρά του να τρέξει να τον φωνάσει. Πήγε στο σπίτι και ξάπλωσε όπως ήταν ντυμένος έχοντας πάντα τ' αυτί του στην πόρτα ν' αντιληφθεί τον αγροφύλακα όπως εξηγήθηκαν.

Από την κούραση και το κρασί που ήπιε δεν άργησε να πάρει ένα βαρύ, βαρύ ύπνο και θυτον έπαιρνε μονορούρι ως το πρωί ν' δεν ερχόταν ο αγροφύλακας να του ταρακουνήσει την πόρτα ειδοποιώντας τον πως ήρθε η σειρά του να μπει στο χορό.

Μισοκοιμισμένος καθώς ήταν πετάχτηκε απ' το κρεβάτι και νόμισε πως ήρθαν κλέφτες σπίτι του να τον κλέψουν. Το κομπόδεμα που ήταν γερούτσικο. Πρωτη του δουλειά ήταν να αρπάξει απ' τον τοίχο το δίκανο που κρέμονταν πάντα έτοιμο για τέτοιες στιγμές. Άνοιξε την πόρτα και κοπανάει μια μπαταριά με τα δυο σκανδάλια. Ευτυχώς που ο τυχερός αγροφύλακας πρόλαβε κι έστριψε στη γωνιά κι έτσι τα σκάγια σκόλισαν τον απέναντι τοίχο. Τη γλύτωσε ο αγροφύλακας από θούμα κι ο άτυχος ο Μήτσος γύρισε στο μιντέρι και ξάπλωσε να συνεχίσει τον ύπνο του αφού το πήρε νόψωση πως κείνη τη χρονιά δεν μπόρεσε να ικανοποιήσει την επιθυμία του να το φέρει μια γυροβολιά. Ε' τί να γίνει; Υπομονή Τσελεπή μου. Γρήγορα περνά ο καιρός. Δεν αργεί να περάσει ο χρόνος μίνος μπαίνει, μίνος βγαίνει χωρίς να το καταλαβαίνουμε. Γι' αυτό πέρασαν τα χρόνια μας κι άστα και βράστα.

δεν λέει να βασιλέψει αν δεν γυρίσουν τα γίδια απ' τη βοσκή. Ξεχνιέται κι αυτός με την ομορφιά του και καθρεφτίζεται στα καταπράσινα και γάργαρα νερά του στα καταπράσινα νερά της Λίμνης του Μαύρου Καβαλάρη που όλους θα σας συνεπάρει σαν θα την επισκεφθείτε έστω και μια φορά, ελάτε να ευχαριστηθείτε θέα, ομορφιά, πράσινο, Ευνόγαλο—τυριά, ελάτε να γευστείτε και καμιά τηγανιά πέστροφες με γιδίσιο βούτυρο από τους Συργκάνηδες από το Γιάννη του Βαγγέλη και τον Γιάννη του Αποστόλη, ελάτε δεν θα χρειαστείτε μεγάλο πορτοφόλι και για να τους ξεχωρίζετε ο ένας είναι ο άνδρας της Κούλας της όμορφης της ψηλής απ' το Καροπλέσι κι ο άλλος που είναι και πρόεδρος στο χωριό ο σύζυγος της Βούλας της σεμνής Παπαδοπούλας, που έχουν τα ιχθυοτροφεία τους κι οι δυο κοντά—κοντά μαζί εκεί του Κυριντάνου την εκβολή.

Τόσο μεγάλες είναι οι ημέρες σε τούτο το χωριό γιατί βρίσκεται τόσο ψηλά και σε τέτοια μεριά που τα παλιά τα χρόνια τότε που δεν υπήρχε οχτώωρο και πενήνήμερο ο μεροκαματιάρης άνθρωπος τεντονόντανε κυριολεκτικά εις όφελος του εργοδότου, εις όφελος της ολιγαρχίας. Τώρα όμως που ήρθε ο πολιτισμός θα γα... θα ιδή άσπρες μέρες κι ο φτωχός.

Και σαν υπάρχουν και οι Σύλλογοι οι εκπολιτιστικοί ο ένας στην Καρδίτσα με τα τρία τους, με τους τρεις συμβούλους του κι ο άλλος στην Αθήνα που είναι πιο μεγάλος από μέλη και οικονομικά μπορούμε να πουμε απεριφράτως είναι πιο μεγάλος από μέλη και οικονομικά μπορούμε να πουμε απεριφράτως εκ μέρους του χωριού, εκ μέρους του λαού αυτού του χωριού, τούτο: Αν στο Σύλλογο των Αθηνών χρωστάμε το ζειν στο Σύλλογο της Καρδίτσας και σε σένα προσωπικά διδάσκαλε αγαθέ που είστε πλούσιοι σε πολυακόρεστα που είστε πλούσιοι πνευματικά χρωστάμε το ευ ζειν και τούτο θα το διαπιστώσετε και μόνοι σας φίλοι μου αναγνώστες από το πλούσιο πρόγραμμα που διοργάνωσε εφέτος αυτός ο μεγάλος, αυτός ο απλός Πρόεδρος που διετράνωσε την αγάπη όλων των χωριανών αλλά και των Ξένων παραθεριστών τσο όμορφο χωριό, στον όμορφο Μπελοκομίτη απ' όλες τις πλευρές με τις υφραίες και πετυχημένες εκδηλώσεις που παρακάτω θα σας αναφέρω το πλούσιο πρόγραμμα των εννιά ημερών, στον παράδεισο του χωριού στον Παράδεισο που πριν Χριστού το επισκεφτόντανε κάθε θράδυ οι θεοί του Ολύμπου με πρώτον και καλύτερον τον κ. Δία που τα περισσότερα παιδιά τους γνωστούς ημίθεους σαν τον Ηρακλή, σαν τον Οδυσσέα τα έκανε με Μπελοκομιάτισσες της εποχής εκείνης κάτω στον Αφαντο ποταμό τον σημερινόν Καρυσιώτη που έτρεχε αρωματικό νερό και χυρόντανε ψηλά στο σαγάνι, πίσω απ' τον Αηλιά.

Τόσο μεγάλες είναι οι ημέρες σε τούτο το χωριό που δεν θα

με πιστέψετε πως τρώγω τρεις φορές ως το γιόμα και κανά—δυο ως το βράδυ χωρίς βέβαια βραδυνο για νάχω ύπνο ελαφρό.

Ελάτε φίλοι μου να ιδήτε τη Λίμνη τα βράδυα πως γυαλίζει από το φως του Φεγγαριού σαν μαργαριτάρι απέραντο και σκαλιστό, με τα πολλά μέσα — όξω του δηλαδή τους πολλούς κολλήσκους και ακρωτηριάκια, σαν χυμένο χρυσάφι χρώματος λευκού και θα σας φύγουν όλα τα φαρμάκια.

Δεν θα σας αναφέρω λεπτομερώς όλο το πρόγραμμα των εννέα ημερών για να μην πω όλο του Αύγουστου όπως σας έταξα γιατί αν κάτω να σας περιγράψω τις εκπολιτιστικές εκδηλώσεις του Ομίλου των Νέων όπου κάθε θράδυ δίνουν κι από μια χοροεσπερίδα με χορωδίες με καντάδες και συναυλίες που διευθύνουν πότε ο δεξιός πρωτοψάλτης Χρήστος Μανώλης του Σωτηρίου και της Ευτυχίας πότε ο καλύτερος τραγουδιστής ο Πασσάνιος ο αδελφός του Αντώνη Αντωνίου και του Ντίνου και πότε ο πρόεδρος αυτού του Ομίλου των Νέων ο γιός μου ο παληομασκάρος που είναι και ο καλύτερος χορευταράς τότε θα πρέπει η ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ του μηνός αυτού ν' αφιερωθεί εξ ολοκλήρου στο Μπελοκομίτη και τι θα γίνει με τη γιορτή του κρασιού στο Μεσενικόλα; Να μην γράψει τίποτα; Τούτο μόνο θα σας πω, αυτό μόνο θα σας αναφέρω πως επιδόθηκαν και τέσσερα αναμνηστικά θραβεία, τέσσερα χρυσά μεταλλεία από την Υπουργόν Πολιτισμού του του χωριού απ' τη δεσποινίδα Μαριάνθη Στεργίου που οετέλεσε στο παρελθόν επί σειρά ετών και Πρόεδρος του Ομίλου Νέων στους:

Αλέξη Βασιλείου του Χρήστου — το καλύτερο ακορντεόν, στον Πασσάνια Αντωνίου της Ελένης και του Ηλία στο τραγούδι, στο μάστορο Χρήστο Χρηστομανώλη και το τελευταίο το τέταρτο της ανοιχτής παλάμης το πήρα εγώ που δεν βαριέμαι ν' ασχολούμαι με το χωριό ενώ είμαι ένας ξένος και καταφρονεμένος από γυναίκα και πεθερά που αγαπάνε περισσότερο τον κουνιάδο μου το Λουκά, αλλά όμως δεν ζηλεύω όλα τα παραμερίζω γιατί αγαπάω αυτό το χωριό πούρχομαι κάθε χρόνο και παραθερίζω. Σκέπτομαι δε σύνταξη να πάρω με ωμένη ναρβώ να ζήσω εδώ για πάντα με τη γυναίκα μου την Ελένη, έχω γω το γιό μου τον κανακάρη, δεν έχω ανάγκη, που στον ίοκιο θα με βάλει.

Και επειδή τα δικά μου ποτέ δεν τελειώνουν γιατί καλύτερα να σας παρουσιάσω τον ίδιο τον πρόεδρο τον Αντώνη Αντωνίου το εκλεκτό τέκνο αυτού του χωριού τον επιθεωρητήν Στοιχειώδους Εκπαιδύσεως και ιστορικό να σας πει δυο λόγια με το σημειώμα του που έχει ως εξής:

— Οι εκδηλώσεις άρχισαν το Σάββατο 4η Αυγούστου με θραβεία παράσταση από το λαϊκό θέατρο του εκπολιτιστικού Συλλόγου «Αγίου Γεωργίου». Ο Θι-

Ιερός Ναός Κοιμήσεως
Θεοτόκου Μεσσηνικόλα

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1984

Αξιόλογες και συγκινητικές ήταν οι δωρεές των απανταχού Μεσσηνικολιτών προς τον Ιερό μας Ναό.

Ο κ. Χρήστος Θανόπουλος προσέφερε το ποσό των 180.000 δραχ. για την αγορά καινούργιου ηλεκτροκίνητου ωρολογίου.

Αποφασίσαμε την αγορά του καινούργιου ωρολογίου διότι το παλιό άρχισε να παθαίνει συνεχώς υλάβες επειδή τα εξαρτήματά του έχουν πάθει αναντικατάστατες φθορές λόγω παλαιότητας. Όπως είναι γνωστό το υπάρχον ωρολόγιο δωρήθηκε από τον ομογενή μας σεμίμηστο Κων/νο Παπανικολάου το 1953 και δεν υπάρχουν ανταλλακτικά του. Για το καινούργιο ωρολόγιο έγιναν τα συμβόλαια από τον κύριο Χρήστο Θανόπουλο και θα έχει εγκατασταθεί μέχρι τέλος Ιουλίου. Το καινούργιο ωρολόγιο θα τοποθετηθεί στη θέση του παλαιού θα έχει και αυτό τέσσερις πλάκες και ειδικό σύστημα για το κτύπημα της καμπάνας. Το εκκλησιαστικό Συμβούλιο καθώς η Κοινότητα και όλοι οι κάτοικοι του χωριού ευχαριστούν θερμά τον κ. Θανόπουλο για την τόσο μεγάλη και αξιόλογη προσφορά του, διότι το ωρολόγιο για το χωριό ήταν τόσο αναγκαίο.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Χρυσόστομος Κορώνης έκανε την πρόταση αν είναι δυνατό να μπει και στο άλλα καμπαριό ωρολόγιο και μάλιστα γίνεται με το ποσό των 40.000 δραχ. τεσσάρων πλοκών το οποίο θα πάρνει κίνηση από το άλλο ωρολόγιο. Την εξεύρεση των χρημάτων την ανέλαβε εξ ολοκλήρου ο ίδιος ο Πρόεδρος της Κοινότητας. Το ωρολόγιο έχει εγγύηση (15) δέκα παντε χρόνια για οποιαδήποτε βλάβη. Στον Ιερό Ναό συνεχίζονται και φέτος όπως και κάθε χρόνο τα έργα με δωρεές συγχωριανών μας.

Τα Χριστούγεννα με δωρεά του Νικολάου Ζαφείρη νεωκόρου της εκκλησίας μας έγινε εσωτερικός ελαιοχρωματισμός που έφτασε το ποσό των 75.000 δραχ. τώρα συνεχίζεται ο ελαιοχρωματισμός και εξωτερικά της εκκλησίας δηλαδή των παραθύρων και του τρούλλου που θα στοιχίσουν περίπου 60.000 δραχ. Τα παράθυρα βάζονται διότι από τότε που περάστηκαν το 1965-67 δεν ξαναβάφηκαν και άρχισαν να οξειδώνονται. Για το σκοπό αυτό οι Αδελφοί Λαδιά Γεώργιος και Σωτήριος προσφέρουν το ήμισυ του ποσού 30.000 δραχ. Το υπόλοιπο του ποσού θα εξευρεθεί από διάφορες δωρεές και μόνο, διότι άλλα έσοδα ο Ναός δεν έχει από πουθενά.

Συνεχίζουμε να συγκεντρώνουμε χρήματα για την επιδιόρθωση του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου ο οποίος έχει υποστεί μεγάλες ρωγμές από κατολισθήσεις και είναι αναγκαία η αντιπλήξη του. Μέχρι τώρα έχει συγκεντρωθεί το ποσό των 20.000 δραχ.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο σκέφτηκε ότι είναι απαραίτητο να γίνει επέκταση του Ιερού Ναού του Προφήτη Ηλία, διότι εκεί γίνονται τακτικά Μνημόσυνα και ο χώρος δεν είναι αρκετός. Το έργο αυτό δεν θα στοιχίσει περισσότερο από 60.000 αλλά δυστυχώς αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε να αρχίσουμε διότι δεν υπάρχουν χρήματα, αν κάποιος έχει την δυνατότητα να βοηθήσει μπορεί να συζητήσει με την εκκ. επιτροπή. Κάθε τριετία αλλάζουν οι επιτροπές και μπαίνουν άλλοι ή και οι ίδιοι αν δεν υπάρχουν άλλοι.

Για την τριετία 1984-1987 είναι οι εξής επιτροπές:

- 1) Καναθός Ηλίας Ιερέυς, Πρόεδρος.
- 2) Τσιγάρας Θωμάς Αντιπρόεδρος.
- 3) Χρυσόστομος Ποδηματάς Γραμματέας.
- 4) Χαλκιάς Ευθύμιος Ταμίας.
- 5) Μαλαμίτης Λεωνίδας μέλος.

Αναπληρωματικοί Κωνσταντός Αναστάσιος Ράικος Δημήτριος Πριονάς Χρήστος Νούσιος Απόστολος.

Συνεχίζουμε με δωρεές Μεσσηνικολιτών προς τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου για διάφορες ανάγκες του.

Κουγιουμζέλης Θεόδωρος Καθηγητής Δεμέστιχας Γεώργιος και Κοκκινιά Ελένη 11.000 εις μνήμην Θωμά Αγορίτσα. Επίσης. Ζευγολατάκος Στράτος και Λούλα (Αγορίτσα) 5000 Ελισάβετ Β. Μακρυνίκα 1000 Ψημμένου Ευτυχία 2000 Ιωακείμ Φώτιος 1500

Σταυρου Θωμάς	500
Απόστολος Ιωακείμ	500
Σάκκα Ευτυχία	3050
Παπαδημητρίου Βασίλ.	1000
Βασιλούλης Παναγιώτης	1000
Ποδηματάς Θωμάς του Δ.	1000
Βασιλική Γιαννακού	1000
Κορώνης Θωμάς	3000
και Παπαδημητρίου Αμαλία κάτοικος Φλωρεσίου εις μνήμη Σεραφείμ Τσαγανού	1000
Για τον Άγιο Νικόλαο προσέφεραν οι κάτωθι:	
Παπαδημητρίου Ανδρονίκη	1000
Καρακατσάνης Κωνστ.	1000
Πανάγος Χρήστος	500
Παπαναστασίου Σωτ. Α.	500
Τσαγανός Σεραφείμ Απ.	1000
Σφήκας Θεόδωρος	1000
Κωνσταντία Β. Μηλίτη	2000
Καρακατσιάνης Στέργιος	1000
Αντωνούλας Γεώργιος	1000
Ανώνυμος	1000
Καρακατσιάνης Απόστολος	1000
Πινακούλας Απόστ. Ιερέυς	2000
Ψημμένου Ευτυχία	2000
Παπαδημητρίου Βασίλειος	1000
Αναγνώστου Γεώργιος	1500
Καρασιώτου Γαλατεία	1500
Ψόφρα Ευτυχία	3000

Για τις τόσο αξιόλογες προσφορές των ενοριτών τους ευχαριστούμε και τους ευχόμεθα όπως ο Πανάγαθος τους χαρίζει πάντα υγεία χαρά και ειρήνη.

Το πλήθωνον του Ιερέως για όσους το χρειάζονται είναι το 95440 και παρακαλούμε όλους όσους κάμνουν δωρεές να μην ξεχνούν να ζητούν απόδειξη από τον Ιερό Ναό.

Για το εκκλησιαστικό Συμβούλιο Ο Πρόεδρος ΚΑΝΑΒΟΣ ΗΛΙΑΣ Πρεσβύτερος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις.— Η Βασιλική Ηλία Ζαφείρη γέννησε κοριτσάκι, τους γονείς του ευχόμαστε να τους ζήσει.

Βαπτίσεις.— Κύμα βαπτίσεων παρατηρήθηκε τον μήνα Αύγουστο στο χωριό μας και στην εκκλησία της ενορίας μας βαπτίστηκαν το κοριτσάκι του Κατοίκου Σωτ. και Ιομήνης (Βελιμέζη) και πήρε το όνομα Ολγα. Το κοριτσάκι του Μηλίτη Αλεξάνδρου και ονομάστηκε Ευδοκία, το κοριτσάκι του Γιαννακού Δημητρίου και ονομάστηκε Αικατερίνη, το αγοράκι του Γιαννακοπούλου Χρήστου και ονομάστηκε Ιωάννης, και το κοριτσάκι του και ονομάστηκε Αικατερίνη, το αγοράκι του Νικολάου Θωμά Μαλαμίτη και ονομάστηκε Θωμάς, το αγοράκι του Περικλή Λεων. Μαλαμίτη και ονομάστηκε Λεωνίδας, το κοριτσάκι του Δημητρίου Μανώλη και ονομάστηκε Μαρία, το αγοράκι του Σωτηρίου Δημητρ. Παπαναστασίου και ονομάστηκε Δημήτριος, το αγοράκι του Ευαγγελίου Σωκράτη Ποδηματά και ο-

νομάστηκε Σωκράτης. Το εγγονάκι του Αποστόλου Λάμπρου Ιωακείμ κόρη του Χαμαιδής Ευαγγέλου και ονομάστηκε Ελένη. Τους ευτυχείς γονείς ευχόμεσθε να τους ζήσουν.

Γάμοι.— Παντρεύτηκε η νηπιαγωγός Βαρβάρα Αντ. Στυλιγιάννη με τον Θωμά Ντόντο υπαλληλο της ΔΕΗ στην Αθήνα. και ο Ιωάννης Δημ. Θώδης με την Μαρία Βλάχου.

Παντρεύτηκε η κόρη του Προέδρου του Συλλόγου της Αθήνας Γιάννη Παϊζάνου ΑΝΘΟΥΛΑ με τον κ. ΓΙΩΡΓΟ Πολύζο μηχανολόγο - ηλεκτρολόγο, υπότροφο του Πολυτεχνείου στο Τορόντο του Καναδά.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμεσθε να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

Θάνατοι.— Πέθανε στο Βόλο ο Θωμάς Δημ. Ποδηματάς ετών 84 και στο Μεσσηνικόλα η Αριστεία Γεωργ. Κορώνη ετών 90 τους οικείους τους συλλυπούμεθα εκ βάθους ψυχής.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Του Επίτιμου Προέδρου του Συλλόγου της Αθ/ης

Αγαπητέ κε Πρόεδρε, θερμότητα ευχαριστώ για την προσκληση να παρευρεθώ στην «Γιορτή του Κρασιού Μεσσηνικόλα 1984» που χάρισε σε μένα, στους συγχωριανούς μας και όλους τους επισκέπτες, πραγματικά αξέχαστες και ευτυχημένες μέρες.

Ετοιμνήθηκε και ο περίφημος Αρμελώνας Μεσσηνικόλα, που με τα εκλεκτά προϊόντα του, ιο σταφύλι, το κρασί και το τσίπουρο, έδωσε σε μας τους παλιότερους αλλά και στους νεότερους την οικονομική ευχέρεια και τη δυνατότητα για Πρόοδο στις τέχνες, τα επαγγέλματα και τα γράμματα που έκαναν το Μεσσηνικόλα να ξεχωρίζει από τα άλλα χωριά του Νομού της Καρδίτσας.

Τη γιορτή του κρασιού την επιθυμούσαμε και την συζητούσαμε από χρόνια, αλλά σε σας, στο σημερινό Κοινωτ. Συμβούλιο με το Γραμματέα του, στη Συντονιστική Επιτροπή, στους Συ-

λόγους Καρδίτσας και σε όλους όσους και συνέβαλαν για την επιτυχία (και πρώτα απ' όλους Νομάρχη Καρδίτσας, ο Υπηρεσίες, τις Τράπεζες τους ιδιώτες), ανήκει η θερμά συγχαρητήρια και παινος.

Με την ευχή μας, του Κρασιού με τις πολλές εκδηλώσεις, να επανέλθει κάθε χρόνο όπως τις άλλες δραστηριότητες των Μεσσηνικολιτών και κλεκτών φίλων μας, να το κίνητρο, η παράδοση Πρόοδο της αγαπητής Καρδίτσας.

Και πάλι θερμές ευχές και συγχαρητήρια.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση Ο. ΚΑΤΣΑΚΟΣ

ΚΟΙΝ.: Νομαρχία Καρδίτσας ΥΠ. Κοινότητα Μεσσηνικόλα Συντονιστική Επιτροπή Συλλόγους Καρδίτσας

ΤΩΝ ΜΠΕΛΟΚΟΜΙΤΩΝ ΤΑ ΕΝΝΙΑΗΜΕΡΑ

Συνέχεια απ' τη 5η σελίδα

αοος αυτός αποτελείται από ερασιτέχνες ηθοποιούς είναι δημιουργία του φιλόλογου Καθηγητή Δημ. Ρήτα.

Παρουσασε το έργο «Ο Μπαρμπα—Μαχούλιας» που καταχειροκροτήθηκε για το άφθονο και αυθόρμητο γέλιο, που σκόρπισε σ' όλους τους κατοίκους του χωριού, που παρακολούθησαν την παράσταση με προσοχή. Διακρίθηκαν και εντυπωσιάσαν με το ταλέντο τους οι ηθοποιοί Βάιος Καραστέργιος και η Μαρίνα Γουναροπούλου (μπαγάσα). Αείζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά δίνεται θεατρική παράσταση (αυτό τί τόθελος) στους κατοίκους του ορεινού αυτού χωριού. Και τελείωσαν την Κυριακή το απόγευμα 12 Αυγούστου που ο Σύλλογος για να αναπτύξει την μαζική άθληση οργάνωσε ανάμεσα στο λαϊκό αγώνα δρόμου από το διάσελο (όρια Καρδίτσας — Μπελοκομιτή) ως την πλατεία του χωριού (απόσταση 2 χιλιομέτρων). Πήραν μέρος πάνω από 50 αθλητές όλων των ηλικιών και των δύο φύλων. Σε όλους τερμάτισαν επιδόθηκαν αναμνηστικά έπαθλα. Ολοι ενθουσιάστηκαν τόσο αυτοί που έτρεξαν όσο και αυτοί που χειροκρότησαν τους νικητές.

Και τώρα πάλι εγώ που ήμουν και στην επιτροπή υποδοχής των αθλητών έχω να πω δυο λόγια, δυο λόγια μοναχά τα αποτελέσματα και θα τελειώσω. Τερμάτισαν και οι 62 τόσο ήταν και οι συμμετάσχοντες με πρώτους νικητές τον Βαγγέλη Συργκάνη με χρόνο 5 λεπτά και 5 πρώτα, τον άνθος της μορφιάς τη Ζωίτσα την κόρη του Ταξιάρχη Τσιώλη με 6 λεπτά και τον Κώστα Μανώλη του Γιάννη και

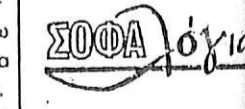
της Φρειδερίκης που ήταν καλύτερος αθλητής και τοιρικάς με χρόνο 6 λεπτά και 3 πρώτα, που αυτός ίδιος τρεξε 4 χιλιόμετρα διαδρομολοι πήγαν στο σημείο της εκκίνησης με οχήματα.

Καλή σειρά στην παράσταση ήρθαν και οι Πελοπονησιακοί ο Φίντελ Κώστα Μπελοκομιτή βος, 7ος ο αυριανός Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Πέτρος Ρήτας του Βαγγέλη και της Μαρίνας ο Πρόεδρος του Γιάννης Συργκάνης.

Όλες οι εκδηλώσεις έγιναν και τηλεοπτικά και που βλέπαμε ομότεως θράδυ ή την άλλη μέρα τηλεόραση του απόψε τις φάτσες μας. Ας κλείσει λοιπόν κι ο Σύλλογος να να το δώσει στην κοινότητα να είναι και χρωματιστό γιανιά ολόκληρος ο Ελληνικός και να θαυμάσει πια τον χωριό αυτού.

Τελειώνοντας με μια λέξη: Αγαπητοί χωριανοί τ σ ι α κ α τ ι ε σ τ ι κοινωτικά γιατί όλοι είμαστε. Ο Χριστός είναι μάρτυρας πρώτος των λέτω. Πιστεύω να εννοητώ, υποθετω.

XI-



Είναι πράγματι οπουδήποτε συγκεντρωθεί στην οργάνωσή μας πιο σπουδαία η επιτυχία και η πρόνοια για να μπορούμε στην οργή και να πετύχουμε απ' αυτή.

ΠΛΟΙΤΑΡΧΟΣ

ΠΩΣ ΤΡΕΛΛΑΘΗΚΕ Ο ΦΙΛΙΠΠΑΣ

Του Σωτήρη Λαδιά

— Δέσε μου, γιατρέ μου δέσε μου. Εγώ, τρελλός είμαι! Δεν ξέρεις τί μπορεί να κάνω! Δέσε μου! Καλύτερα νάχουμε τη αιγουριά μας...

— Ηρεμήστε κύριε Φίλιππα, ηρεμήστε!

— Ναι, ο Φίλιππας αυτός είμαι εγώ! Ένας Φίλιππας αξιολύπητος, ερευνητής. Που όλο ψάχνω, ψάχνω, ψάχνω. Ψάχνω να βρω τον ΝΑΘΑΝΑΗΛ! Μα δεν τον βρίσκω.

— Μα αγαπητέ μου, τί να τον κάνετε τον Ναθαναήλ; Ελάτε, η ρεμήςτε τώρα.

— Τί να τον κάνω τον Ναθαναήλ; Να τον σώσω απ' τους θυμωμένους Γιατρέ μου! Δεν ακούτε τί γίνεται έξω!!

— Καλά, καλά χαλαρώστε τώρα αγαπητέ μου, να τα πούμε. Ωραίαααα! Από πότε άρχισες να ψάχνεις;

— Έ; Δεν θυμάμαι, λησμόνησα και την ημερομηνία, ούτε τί μήνα είχαμε. Μόνο ο διάολος ξέρει πότε ήτανε! Να ήταν Γεώργιος του ίδιου χρόνου, που ήρθε ύστερα από τον Φλεβάρη; Να ήτανε στις 43ης του Απριλίου;

— Α! το βρήκα! Ήτανε χωρίς ημερομηνία! Η μέρα αυτή δεν είχε ημερομηνία, οπωσδήποτε δεν είχε ημερομηνία! Το μόνο που θυμάμαι είναι ότι από την ημέρα εκείνη γυρίζουν όλα ανάποδα και γίνεται χαμός μέσα στην κούτρα μου, για κοιτάξε Γιατρέ μου τόχω τό κεφάλι μου, τόχω τό κεφάλι μου; Τότε γιατί παθαίνω παραισθήσεις και νομίζω πως είμαι κοκορέτσι και με ψήνουνε, με ψήνουνε! Άλλοτε πάλι νομίζω πως είμαι άσπρο περσιτεράκι της Ειρήνης! Και τότε με κυνηγάει ο Ρήγκαν να με κάνει, λέει, με πατατάκια στο φούρνο!! Είδατε ποτέ σας, θάρκες να δάσκουνε στο λειβάδι;

— Εί! εγώ βλέπω! Είδατε τον Ηλιο να βγαίνει από τη Δύση; Είδατε Λύκο να κλωσάει αυγά που το γέννησε ο κόσμος; Ούτε τέσσερα μείον τέσσερα βαθμολογία Κάφροι! Ε, Κάφροι!

— Σούτ! Τώρα τα θυμάμαι, όλα καθαρά, Γιατρέ μου!

— Τί θυμάστε αγαπητέ μου;

— Να, ήτανε η ώρα περίπου 7 πρωινή έσκυψα να ανοίξω τη πόρτα του γραφείου μου και έαφνικά, βρέθηκα μπροστά σε άνθρωπο πελώριο, γεμάτος λιγδά, ατημέλητος με ακατάσχετη τριχοφυία! Ούτε πρόσωπο, ούτε κεφάλι ήτανε αυτό που κουβαλούσε στους ώμους του αυτός ο άνθρωπος (Λανάρι ήταν). Βλέμμα άγριο, μάτι στρογγυλό και πεταμένο έξω από την έξαρση, διάθεση απειλητική!

— Ρε, αύ! Μου λέει, κοφτά. Πάει έληξε η υπόθεσή!

— Σώπα, του λέω. Εληξε; Α, μπράβο! Ετσι τόπα για να τον καλοπιάσω.

— Μεταξύ μας, μου λέει και τάζοντας γύρω του συνωμοτικά και ύποπτα. Ποιός άλλος είναι εδώ;

— Εμείς οι δυό, του λέω.

— Μπορείς να κρατήσεις ένα μυστικό;

— Τάφος, του λέω! ότι πού με θα μείνει για τ' αυτιά μας.

— Μήπως πέρασαν από εδώ

τον Κολοκοτρώνη; Είναι τραυματισμένος και πάω να του επιδέσω τα τραύματά του. Ξέρεις τί έχω εδώ στην μπουκάλα; Ιώδιο, μου λέει, γιαυτόν το σκοπό!

— Αμάν! Λέω μέσα μου. Και η γλώσσα μου ξεράθηκε απ' τη τρομάρα. Αυτόματα όμως, θυμήθηκα τους παλαβογιατρούς, που συμβουλευούν τους γνωστικούς να συμφωνούν πάντα με τους παλαβούς για ό,τι πούνε. Να μη διαφωνούνε ποτέ μαζί τους.

— Α! μάλιστα του λέω. Τον είδα το πρωί μαζί τους, ήταν και ο Νικηταράς, τον πήγαιναν σ' ένα φορείο! (Του το είπα έτσι μπας και ξεκουμπιστεί). Δυστυχώς.

Το μάτι του αγρίεψε, τα ρουθούνια του έπαιξαν και κατέχονταν ολόκληρος από έξαρση κρίσης! Εριξα μια ματιά έντρομος, να δω αν ήτανε κανείς άλλος, στα γύρω γραφεία, για την περίπτωση θοήθειας. Ξαν να κατάλαβε τη σκέψη μου, έκλεισε τη πόρτα και ύστερα με ζύγωσε παίρνοντας ύφος πολύ εμπιστευτικό.

— Η υπόθεση έληξε, μου λέει.

— Α! αλήθεια; Αυτό είναι ευχάριστο, του είπα, χρησιμοποιώντας το γλυκύτερο ύφος του κόσμου, παίρνοντας τη μορφή της Τζοκόντας του Ντα Βίτσι. Εγίνα γλυκός σαν κερύθρα και ευγενικός σαν σκόκοσημο. Και για να τον καλοπιάσω: Θέλετε, του λέω, να καθήσετε και σεις, για να μου τα εξηγήσετε;

Και του έκανα νεύμα να καθήσει σε μια καρέκλα λίγο μακρύτερα από μένα, σε κάποια απόσταση ασφαλείας. Αλλά ο άνθρωπος με την ακατάσχετη τριχοφυία και τη μπουκάλα με το ιώδιο δεν είχε διάθεση να καθήσει.

— Εγώ, μου λέει, είμαι υπερεπιστήμων Ερευνητής! Ετσι με δήλωσε με μια μεγαλοπρέπεια «Μουρμουρανού» και ήρθα να σε αποκαλύψω την εφερέσειή μου. Ανακάλυψα επί τέλους, το τρομερότερο όλων των αιώνων!

Νυν και σεί και χωρίς σμην! Βλέπε εδώ! Και μου έδειξε την αντρέσσα του, η οποία έγγραφε: «Λεωνίδα Παλάβρας: Υπερεπιστήμων εφευρέτης, συγγραφέας διεθνούς τεχνολογικής ακτινοβολία, νομικός τοπονομητής της διεθνούς γλώσσας Εσπεράντο, σε Εολόγος της διεθνούς υπονομιδείας, βιολογίας, θελονισμός, Σαμαρίτης της διεθνούς προσφοράς συνταγματολόγος ακτινοβολίας, ειδικός επί θεμάτων μαστοκορδωνίας» και δε συμαζεύεται.

Το πράγμα όμως άρχισε να με ανησυχεί. Δεν ήταν και τόσο διασκεδαστικό. Ήταν πρωί και ήμουν ολομόναχος και συνεπώς ανυπεράσπιστος! Βλέποντας λοιπόν τον πελώριο αυτόν άνθρωπο από πάνω μου, δεν μπορούσα να είμαι σίγουρος για το πού θα κατέληγε αυτή η απροσδόκητη επίσκεψη του τρελλάρα. Ξαναέβαλα μπροστά το γλυκό μου ύφος.

— Ωστε, σοβαρά το ανακαλύψατε το μυστικό όπλο;

— Αν δεν με πιστεύεται εδώ το έχω! Και έβγαλε από την τσέπη του ένα στρογγυλό πράγμα σαν κάτι χειροβομβίδα, τυλι-

γμένο σε κράφτ χαρτί, με μια μεγαλόπρεπη χειρονομία. Τα μάτια μου έπεσαν αστραπιαία στο πράγμα αυτό. Και το μυαλό μου πέταξε στη Χιροσίμα.

— Το βλέπε;.. Μου λέει με φωνή κακούργα μαζί και τοκαγλύφου.

Ξεροκατάπια.

— Το βλέπω, λέω.

— Αν το βροντίξω κάτω δεν υπάρχει ΑΘΗΝΑ, θγάζοντας αφρούς από το στόμα του!!

Αμάν!! Τί ήταν ο μποναμάς; τί κρατούσε τούτος ο παλαβός στα χέρια του, καμιά χειροβομβίδα και ποιός με εγγυώτανε αν από στιγμή σε στιγμή δεν την βροντούσε χάμω;

— Πλησίασε η ώρα σου, μου λέει. Αποθανέτω η ψυχή σου με τὰ των αλλοφύλων!

Γλύκαινα, πάλι τη φωνή μου.

— Θα πάρτε ένα καφεδάκι; πάρτε ένα καφεδάκι!

Γούρλωσε τα μάτια του άγρια.

— Δεν είναι ώρα για καφεδάκια.

— Ένα λουκουμάκι; πάρτε ένα λουκουμάκι.

Τί ήταν να το πιά; Αστραψε και θρόντισε.

— Λουκουμάκια δεν τρώμε εμείς οι υπερεπιστήμονες, που κρατάμε στα χέρια μας τη δύναμη του κόσμου.

— Ένα νεραντζάκι; πάρτε ένα νεραντζάκι. Πάρτε κάτι, πάρτε κάτι...

Ούρλιαξε.

— Σταμάτα, γιατί στην άναψα!! Και σήκωσε το χέρι του ψηλά με το στρογγυλό τυλιγμένο πράμα.

Το πλανταγμένο απ' τη τρομάρα μυαλό μου πήγε στα προσφιλέστερα πρόσωπα και πράγματα που έχω σ' αυτόν τον μάταιο κόσμο! Ήταν μοιραίο λοιπόν να πάω έτσι άδοξα από αυτό το ανεπάντεχο πεσκέσι που μου ήρθε Την ώρα εκείνη χτύπησε το τηλέφωνο του διπλανού γραφείου.

— Συναγερμένος, βρυχήθηκε, ήρθε η ώρα, η τελευταία ώρα του κόσμου. Τα μάτια του κόκκινα από έξαρση πετούσαν σπιθες, το χέρι του έτρεμε. Το ακουσμα του κουδουνιού τον αναστότωσε. Ηρθε ο μεγάλος πόλεμος!

— Ακούς τον Συναγερμό; Με κομένη την ανάσα του είπα, είναι το κουδούνι του τηλεφώνου.

Κάπως καλμάρησε. Κατέβαλα προσπάθεια να χαμογελάσω, και ένοιωσα την ανάγκη να αλλάξω βροκί, και τα κατάφερα με κόπο το πρώτο να γίνει, το δεύτερο να μη γίνει!! Δείχνωντάς μου τότε το στρογγυλό πράγμα που κρατούσε μου είπε προφητικά.

— Εδώ μέσα είναι κρυμμένο το μυστικό της υπερδυνάμεις!

— Γράφε! Μου λέει τη σύνθεσή του.

Αρνάζω την πέννα γράφω 15 γραμμάρια ηλεκτρόνιον 2 γραμμάρια κολωφόνιτον, 2 γραμμάρια πιστονίου, 3 γραμμάρια πουρδώνιου βροντώδη αερίου! Και τα ρέστα κατά γούστον!

— Θέλεις να σκοτώσεις ένα εκατομμύριο;

ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ

Το σάπισμα των δοντιών είναι το πιο οξύ αλλά και συνηθισμένο πρόβλημα των συγχρόνων κοινωνιών. Στην Αγγλία, το 1)3 του συνόλου των ενηλίκων είναι χωρίς δόντια. Και οι Αμερικάνοι δεν πάνε και πολύ πίσω.

Το σάπισμα αρχίζει όπου ορισμένα βακτηρίδια (λακτομπασιλλί) μετατρέπουν τη ζάχαρη που περιέχεται στα φαγητά σε οξύ. Αυτό το οξύ, καταστρέφει το σμάλτο που καλύπτει τα δόντια και σχηματίζει κοιλότητες, όπου τα βακτηρίδια, μαζεύονται για να κάνουν τη δουλειά τους.

Όταν δεν βουρτσίζετε συχνά τα δόντια σας μια ταινία από βακτηρίδια και υπολείμματα τροφών καλύπτει τα δόντια σας και επιτρέπει στα βακτηρίδια να κατατρώνε το σμάλτο.

Οι γλυκίες τροφές είναι η κύρια αιτία της σήψης των δοντιών. Εάν δεν βουρτσίζετε τα δόντια ύστερα από κάθε γεύμα, επιτείνεται το πρόβλημα.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Πόσο χαριτωμένος είναι ο άνθρωπος, όταν είναι πραγματικά άνθρωπος.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Παρατηρήσατε πόσο αβέθαιο από τη φύση του είναι κάθε τι, που δεν έχει γίνει σύμφωνα με το δικαίο.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

...κι εσύ, ω Δία προπάτορά μας...

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Αν αφήσεις στη γη το σώμα κι έρθεις στον ελεύθερο αέρα, θα είσαι θάνατος, θεός άφθαρτος κι όχι πια θνητός.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

— Οχι! Του λέω, χωρίς να καταλάβω τί είπα!! Αναψε!

— Μωρέ σκότωσέ τους!

— Ναι! λέω, κουνώντας το κεφάλι μου ηλίθια.

— Να τους σκοτώσω.

— Δίστασες όμως, μάπα, μου λέει.

— Οχι, του λέω, λόγω τιμής.

— Θεε να σκοτώσεις δασκα τομύρια;

— Ευχαρίστως, του λέω.

— Πάρτην! μου λέει και μου την έδωσε προσθέτοντας: Μην την σφίγγεις όμως πολύ γιατί μπορεί να σκάσει! Για όλα εγγύμωι εκτός απ' την ώρα της έκρηξης! Ακούς; Αν την σφίξεις πολύ δε θα μείνει ούτε η σκονη σου! Πάρτην μούγκρισε! Εδίστασα να την πάρω.

— Αν σκάσει; ψιθύρισα.

— Εί! θα είναι το τυχερό σου!

Αμάν! Εκλείσα τα μάτια μου έσφυξα τα δόντια μου και τόνισα! Ακουσα τη φωνή του.

— Τώρα κρατάς στα χέρια σου τη δύναμη του κόσμου! Θεε ρίξτην και κάψε όλη την οικουμένη! Θεε πούλησέ την στον Ρήγκαν να γίνεις πλούσιος! Αντίο!

Και έφυγε με ύφος αγέρωχο χωρίς να γυρίσει να με δει.

Όταν μήκε η κυρά Μαρία η καθαρίστρια με βρήκε να κρατώ στα χέρια μου το πράγμα.

— Καλημέρα σας κε Φίλιππα. Τι είναι αυτό που κρατάς;

— Αν θέλω, τη λέω, το ρί-

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Δεν πρέπει να λέγει κανείς όσα δεν είναι σωστό και να τα κάνει.

Αν ερευνήσεις θα βρεις πως τα πιο πολλά στους ανθρώπους είναι αισχρά.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Οι εκούσιοι κόποι μας προετοιμάζουν ώστε να υπομένουμε ευκολότερα τους ακούσιους.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

Η θέληση του καθενός φέρει και την ευθύνη.

ΦΩΚΥΛΙΔΗΣ

Ζωή είναι να μη ζεις μόνο για τον εαυτό σου.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Η θλακεία είναι αδελφή της πονηρίας.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

♣ Τον Ξένον μεσ' στο σπίτι σου για μάρτυρα τον έχεις.

♣ Τα πολλά κουμάντα το καράβι με την μπάντα.

♣ Τα λόγια των πολλών κάνουν τον άνθρωπο λολλόν.

♣ Τα μπρος καράβια φρονιμεύουν τα πίσω.

♣ Το πα'δι μου πάντρεψα, γείτονά μου τόκαμα κι όχι μόνον γείτονα, αλλά και παραγείτονα.

♣ Το κοντό το γαδουράκι όλη μέρα κοπελλάκι.

♣ Τόν χέρι πλένει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο.

♣ Το χέρι που δεν μπορείς να δαγκώσεις, φίλάς το.

♣ Τα όσα κάμνεις μοναχός σου, δεν σου τα κάμνει ο εχθρός σου.

χων χάμω και καθαρίζω ολόκληρη την οικουμένη.. Αν θέλω την πουλάω στον Ρήγκαν και γίνομαι πλούσιος!

Με κοιτάξε τρομαγμένη και μου πήρε από το χέρι τη δύναμη του κόσμου! Ανοίξε το χαρτί, ξετύλιξε και έβγαλε από μέσα ένα φρέσκο σκλάδι μεγάλο.

— Να σου το καθαρίσω; μου λέει.

— Οχι!! της λέω άγρια. Θέλω να καθαρίσω τον κόσμο!

— Αισθάνεστε καλά κε Φίλιππα, μου λέει, ή να τηλεφωνήσω;

Και τηλεφώνησε! Και είπε ο γιατρός! Καλό θάταν να τον δάλουμε σε μια νευρολογική κλινική ίσως συνέλθει.

— Γιουτό σου λέω γιατρέ μου. Δέσε μου, για νάχουμε το κεφάλι μας ήσυχο. Τώρα θα μου πεις, όπως γίναμε, τί μέσα τί έξω.. Είμαστε εμείς οι τρελλοί μέσα, γιατί είμαστε μειονότητας. Αν είμασταν όμως πλειονότητα θα είμασταν όξω! Νομίζω; ή Ζω, νομή. Μωρέ καλύτερα τρελλός, στην κλινική, παρά γνωστικός έξω! Τρελλός τουλάχιστον έχεις μια αιγουριά! Δεν μπορεί να σε τρελλάνει, κανενός είδους Λεωνίδα Παλάβρας — εφευρέτης.

Γειά σας.

Πάντοτε υγιείς και ουπόποτε παλάβρες και ουδέποτε στα δικά σας.

Σ. Α.

Νέα απ' το χωριό Μεσενικόλα

Τού Παναγιώτη Ποδημάτα Γραμματέα τής Κοινότητας

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Λόγω μετακινήσεως του πληθυσμού, από τα κέντρα προς το βουνό, και τη θάλασσα, αργόπορως κάπως η έκδοση της εφημερίδας μας και γι αυτό γράφομε συνοπτικά νέα του Ιουλίου και Αυγούστου.

Ο Ιούλιος άβρεχος και ξηρός δεν ευνόησε καθόλου στην ανάπτυξη των σταφυλιών, με αποτέλεσμα να απαγορευτεί τους παραγωγούς βλέποντάς τα να ξηρύνονται πάνω στα κλήματα. Οι χαρταστικές όμως βροχές του Δεκαπενταύγουστου και μετά, κάτι θα σώσουν και θα αναζωογονήσουν τα αμπέλια ώστε να βγουν τα έξοδα.

ΦΩΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ

Στις 20 Ιουλίου τα ξημερώματα, την ώρα δηλαδή που άρχισαν να κυκλοφορούν κάτοικοι στο χωριό, με έκπληξη ο Αντώνης Σκαμαγκούλης, που έπερνε τον καφέ του στο καφενείο του Γ. Αντωνούλα, είδε πολύ καπνό και φλόγες να βγαίνουν από μια τρύπα που βρίσκεται στο τέλος του κορμού του αιωνόβιου πλατάνου, που είναι στην κεντρική μας πλατεία. Αμέσως δόθηκε το σύνθημα πως καίγεται ο πλάτανος και όλοι έτρεξαν να βοηθήσουν. Ο Πρόεδρος της Κοινότητας κουβάλησε τα λάστιχα που τοποθετήθηκαν στις παρακείμενες ύψεις και με την πρωτοβουλία των Βασίλη Τσίγγα, Σωτήρη Μανώλη και Θωμά Ποδημάτα άρχισαν να ρίχνουν νερό από την τρύπα, που ήταν στην κορυφή, προς την κουφάλα του δένδρου που με την τρύπα της θάσης του είχε σχηματισθεί ένας φυσικός καπνοδόχος. Παράλληλα ειδοποιήθηκε η Πυροσβεστική Υπηρεσία της Καρδίτσας η οποία κατέφθασε σε «μηδέν» χρόνο, και εξαπέλυσε τις μάνικες, και με πάλι επί 4 ώρες, μέσα στις φλόγες και τους καπνούς, σώθηκε ο ιστορικός γεροπλάτανος που ξεπερνά τα 700 χρόνια ζωής. Οι κάτοικοι ανακουφίστηκαν και με ρικοί από χαρά και ικανοποίηση σιγοτραγουδούσαν «Νάχε καεί ο πλάτανος να τούπεψταν τα φύλλα» πέρα όμως από το φεδρό της υποθέσεως υπάρχει και η σκέψη πως πήρε φωτιά ο πλάτανος. Η πρώτη και εύκολη αντίληψη είναι, ότι κάποιο από απροσεξία και αμέλεια, πέταξε αναμένο τσιγάρο ή σπύρτο, εκεί κοντά ή μέσα στην κουφάλα του που είχε πολλά ξερά φύλλα, σκουπίδια και πολλά ξερά και σάπια κομμάτια από την εσωτερική του κουφάλα, που πέφτουν και αποθηκεύονται λίγα — λίγα στη θάση του. Αν πάρουμε αυτή την εκδοχή όμως θα έπρεπε η φωτιά να άφινε ίχνη στο εξωτερικό μέρος της κουφάλας απ' όπου θα προχωρούσε προς το εσωτερικό του, τέτοια σημεία δεν φάνηκαν, και η φωτιά ξεκίνησε από το εσωτερικό της κουφάλας τί να πει κανείς, λέτε να τον έβαλε φωτιά κάποιο χέρι δύσκολο όμως είναι να διανοηθεί κανείς κάτι τέτοιο. Πολλοί όμως

έβγαλαν το συμπέρασμα επειδή, λέει, ο γεροπλάτανος ήταν τα παλιά χρόνια το ξενοδοχείο των ξένων διερχομένων από το χωριό, τώρα που το χωριό μας απόκτησε ξενώνα για τους ξένους, ο πλάτανος αυτοπυρπολήθηκε απ' το κακό του...

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Για την καθαριότητα και την συγκέντρωση των οπορριμμάτων των κατοίκων του χωριού μας, τοποθετήθηκαν σε 13 σημεία αυτού, ισάριθμα δοχεία στα οποία ρίχνονται οι σκουπίδες με απορρίμματα, απ' όπου με την μέριμνα του οδοκαθαριστή μας Νίκ. Ζαφείρη, και την εθελοντική με ταφορά των κατόχων αγροτικών αυτοκινήτων στον καθορισμένο χώρο έγινε αισθητή η καθαριότητα μέσα και έξω απ' το χωριό μας. Πέραν τούτου κάθε νοικοκυρά φροντίζει να διατηρεί καθαρό και περιποιημένο τον γύρω απ' το σπίτι της χώρο, και δρόμο, ώστε να διατηρείται το περιβάλλον του χωριού μας όμορφο. Τούτο διαπίστωσε και ο Κώστας Βασαρδάνης σε μια έρευνά του σ' όλο το χωριό, και ήλθε να με αναγγείλει το χαρμόσυνο γεγονός ότι δηλαδή το σύνολο των γυναικών καθαρίζουν την περιοχή γύρω απ' το σπίτι τους, και με έδωκε σημείωμα με όλες τις γυναίκες που συμβάλουν στην καθαριότητα, και ποιές έχουν το προβάδισμα, τις οποίες παραλείπω ελλείψει χώρου.

ΤΑΧΥΡΡΥΘΜΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Λειτουργούν στο χωριό μας από αρχές Αυγούστου δύο ταχύρυθμες σχολές, η μία της Δ' τάξεως Γεωργίας Καρδίτσας, στην οποία εκπαιδεύονται γυναίκες για την εκμάθηση υφαντουργικής, σε νέα σχέδια και μοντέλα όπως φούστες κεντητές, κουρτίνες, μαξιλάρια σεντόνια κλπ. και η άλλη της Νομαρχιακής Λογικής Επιμορφώσεως (ΝΕΛΕ) εις την οποία εκπαιδύτρια είναι η χωριανή μας Ευαγγελή Μιλτ. Μηλίτη σύζυγος Γεωργ. Ξυνογαλά, που μαθαίνει κυρίως στις νέες του χωριού μας, είδη χειροτεχνίας όπως χαλκογραφία, πυρογραφία και διάφορα άλλα μη μπελό διακοσμήσεως, που με πολύ ζήλο παρακολουθούν όσα κορίτσια βρίσκονται εδώ παραθερίζοντα και μη.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος η εκκλησία μας φιλοξένησε την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Κορωνιώτισσας και την κάρα του Αγίου Σεραφείμ, που με ατελείωτη πομπή από 40 περίπου αυτοκίνητα παραλάβαμε από το Μοναστήρι την Κυριακή 29 Ιουλίου, και παρέμεινε μέχρι 15 Αυγούστου, ημέρα της Παναγίας, που μεταφέρθηκε στο Μσφοβούνι. Κατά την θεία λειτουργία της γιορτής της Παναγίας (15 Αυγούστου) η εκκλησία μας γέμισε ασφυκτικά από το εκκλησιαστικό δέσπομα το δε απόγευμα η μεγάλη

λη μόρα εμπόδιζε τους πιστούς να συντροβωθήσουν την εικόνα μέχρι τα σύνορα του χωριού μας, όπως συνήθιζεται, γι' αυτό η πομπή ήταν πενιχρή σε άτομα, που αξιοπρόσκετο ήταν το ότι με την εκκίνηση της πομπής από την εκκλησία, για το βουνό, η βροχή σταμάτησε για να ξαναρχίσει αργότερα, όλα καλά και του χρόνου καλύτερα.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Μόνο το δεύτερο 10ήμερο του Αυγούστου λειτούργησε πλήρως ο ξενώνας του Πνευματικού Κέντρου με αποτέλεσμα να εισπράξουμε 50 περίπου χιλιάδες δραχμές, για την αντιμετώπιση εξόδων αυτού, ήδη για την εξυπηρέτηση των διαμενόντων σ' αυτό, προμηθευτήκαμε μεγάλο ψυγείο τροφίμων, αντί δρχ. 52.000. Τα χρήματα διέθεσε ο Αλέκος Γεωργ. Τσιόγκας, καθηγητής του Πανεπιστημίου Ηνωμένων Πολιτειών (θείος του γεροπαιδιού Παύλ Τσιόγκας) του οποίου η μητέρα ήταν αδελφή του Τάσιου Βαλάφα, και ο οποίος ήλθε στο χωριό μας με την γυναίκα του Παναγιώτα, και φιλοξενήθηκε στο σπίτι της αδελφής του Πιπίτσας Βασαρδάνη. Ο κ. Τσιόγκας θαύμασε το αξιόλογο τούτο έργο του Π.Κ. και πρόσφερε το ανωτέρω ποσό των 50.000 δραχ. για την προσφορά του αυτή στο χωριό των ευγνωμονεί.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ

Πάταγο έκανε η γιορτή του κρασιού που πραγματοποιήθηκε στο χωριό μας, και στον καθορισμένο προς τούτο χώρο στη θέση «Καστανιές», όπου και η παιδική χαρά. Οι προετοιμασίες για την διευθέτηση του χώρου, την αξιοποίηση του αναψυκτηρίου που άρχισε να κατασκευάζεται εκεί από πέρυσι, την επάνδρωση αυτού με τα απαραίτητα έπιπλα, την μεταφορά του ρεψτορας και τον ηλεκτροφωτισμό του χώρου, την κατασκευή ουρητηρίων κλπ. τακτοποιήθηκαν με την άσκηση φροντίδα του Προέδρου της Κοινότητας Χρυσόστομου Κορώνη, που κάθε ημέρα σχεδόν βρίσκονταν εκεί να παρακολουθεί τα συνεργεία, ή να εργάζεται ο ίδιος με τέσκαπνι ή το φτιάρι, έτσι ώστε με την έναρξη της γιορτής όλα να είναι στην εντέλεια. Τον Πρόεδρο συμπαραστάθηκαν λίγοι δυστυχώς κάτοικοι του χωριού μας, και κυρίως χωριανοί μας που δεν μένουν μόνιμα στο χωριό, όπως ο Θωμάς Μαλαμίτης, ο Αγγελος Ποδημάτας, ο Σωτήρης Κατοίκος, ο Παπός του χωριού μας Ηλίας Καναβός. Πέρα απ' τη διευθέτηση του χώρου με την Κοινότητα συνεργάστηκαν και πρόσφεραν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους οι Σύλλογοι Μεσενικολιτών Καρδίτσας και Αθηνών, και ο εκπαιδευτικός Σύλλογος Μεσενικόλα. Συμμετείχαν με οικονομικές ενισχύσεις το Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων της Νομαρχίας Καρδίτσας, η Δ' τάξη Γεωργίας Καρδί-

τσας, η Ένωση Γεωργικών Συνόμων Καρδίτσας, ο ΕΟΤ κλπ. Εκτός της γιορτής κρασιού, και μέσα στα πλαίσια των εκπαιδευτικών εκδηλώσεων, στήθηκαν, σε κατάλληλο χώρο, τα περίπτερα της Δ' τάξεως Γεωργίας, της κτηνιατρικής υπηρεσίας, στα οποία έβλεπε ή διάβαζε ο επισκέπτης, κυρίως ο αγρότης, τα φάρμακα και τον τρόπο καλλιέργειας της γης και την βελτίωση, και αύξηση του ζωικού κεφαλαίου, περίπτερο τοποθέτησε επίσης ο Εκπαιδευτικός Σύλλογος με παραδοσιακά είδη, και η Δασική Υπηρεσία Καρδίτσας με το πιο αξιοζήλευτο μόνιμο Κιόσκι με Εύλινο στρογγυλό τραπέζι και τα γύρω καθίσματα, ως και τα δύο καθίσματα, ως και δύο Εύλινους καναπέδες, έξω απ' αυτό. Η γιορτή άρχισε στις 11 Αυγούστου το βράδυ με τα εγκαίνια και τον αγιασμό. Ο Πρόεδρος της Κοινότητας χαιρέτησε και καλωσόρισε τους επισκέπτες χαιρετισμό απήχυνε και ο κ. Νεμάκης και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Μεσενικολιτών Καρδίτσας Αρίστηπου Φιλίππου, ο οποίος επεξήγησε, σε σύντομη ομιλία του, τον σκοπό της γιορτής, κι αμέσως μετά άρχισε το παλλαϊκό γλέντι με τα τραγούδια από την ορχήστρα της Γιούλης — Τσίρου — Λιανουρδάκη και το Λογαρά που απέδωκαν άριστα στα δημοτικά — λαϊκά και ρεμπέτικα τραγούδια. Το κρασί, γνήσιο Μεσενικολίτικο μαύρο, κοκκινέλι και πατίκι απ' τα καλύτερα σημάδια παραγωγών του χωριού μας, έτρεχε ασταμάτητα από τις κάνουλες των βαρελιών, δεν περιφρονιέταν όμως, και το εξ ίσου υπέροχο κρασί του Ονομασίου Καρδίτσας, με τα φημισμένα κρασιά του Ερατώ, Νεφέλη, και Λητώ που και αυτό, συμβάλλοντας στην γιορτή, τα πρόσφερε δωρεάν στους επισκέπτες. Οι τέσσερες ημέρες της γιορτής πέρασαν με γλέντια και διασκέδαση. Την Πέμπτη και τελευταία ημέρα οι εκδηλώσεις μειώθηκαν κατά πολύ, λόγω της μεγάλης βροχής και το κρύο. Αξίζει να τονισθεί ότι στην επιτυχία της γιορτής συνέβαλαν κατά πολύ και οι διαχειριστές του κέντρου Ευάγγ. Παπαϊωάννου, Γεώργ. Σιώκος και Θωμάς Ποδημάτας με την εκλεκτή τους κουζίνα ψητό, κεμπάπ σουβλάκι της ώρας.

Οι γιορτές τελείωσαν, σ' αυτή πέρασαν 5.000 περίπου άτο-

μα, καταναλώθηκε περίπου 3000 κιλά κρασί και όλοι οι επισκέπτες κατευχεροπήθηκαν. Η γιορτή θα επαναληφθεί και του χρόνου, και ελπίζουμε πως θα μείνει σαν θεσμός για τον Μεσενικόλα, καλά κρασιά λοιπόν και του χρόνου.

ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Για την αξιοποίηση του χώρου του Νεκροταφείου οι πρόσφορες συνεχίστηκαν, και τελευταία πρόσφεραν οι πιο κάτω τα εξής χρηματικά ποσά.

Βαλάφα Ολγα του Νικολάου δρχ. 5000 στη μνήμη των γονέων της Νικολάου και Άνας, και των αδελφών της Ελένης και Αγορίτσας.

Βασαρδάνης Κωνσταντίνος του Νικολάου δρχ. 5000.

Μηλίτης Θωμάς του Δημητρίου και της Ελένης που βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη δρχ. 5000.

Γονατά Αγορίτσα (Σταφυλά) δρχ. 5000.

Ο Ζαχαρίας Θωμάς του Χρήστου δρχ. 1.000.

Ο Ζάχος Σεραφείμ του Γεωργίου δρχ. 3000.

Ο Τσιώλος Νικόλαος του Αποστόλου στη μνήμη της μάνας του Αγορίτσας δρχ. 10.000.

Η Σάκκα Ευτυχία στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου, των γονέων και αδελφών της δρχ. 4.000.

Η Κατίνα Ευθυμίου κάτοικος Αθηνών δρχ. 5000.

Η Ψημμένη Ερασμία στη μνήμη του συζύγου της Στεφάνου δρχ. 10.000.

Αναγνώστου Χαρίλαος του Ιωάννου δρχ. 2.000.

Καρασιώτος Βασίλειος του Ιωάννου δρχ. 3.000.

Καρασιώτος Δημοσθένης του Ιωάννου δρχ. 2.000.

Οι προσφορές συνεχίζονται μπορούν να κατατεθούν και στην Εθνική Τράπεζα και στον λογαριασμό 624351-7.

ΑΛΛΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Εκτός από τον κ. Αναστ. Τσιόγκα που ήλθε απ' την Αμερική και πρόσφερε για το Πνευματικό Κέντρο δρχ. 50.000 όπως γράψαμε πιο πάνω, η Ιωάννη Μαρ. Τυγάκη απ' την Αρμιλιανή Θεσσαλονίκης πρόσφερε για το Πνευματικό Κέντρο δρχ. 1.000.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Στο πιεστήριο ήταν η εφημερίδα όταν βγήκαν τα αποτελέσματα των πανελληνίων. Φυσικά ο Παναγιώτης που είναι ο δέκτης όλων των νέων του χωριού, στο άλλο φύλλο θα μας γράψει λεπτομερώς.

Γράφομε σήμερα όσα υπέπεσαν στην αντίληψή μας. Είναι ιετυχαν:

Η κόρη του Μιχάλη και της Αρτεμίας Σταφυλά, Φωτεινή, στη Νομική Αθηνών και η κόρη του Κώστα και της Φιφής ΚΑΤΣΑ-

ΚΟΪ, ΜΑΡΘΑ, στο Πολυτεχνείο Πολιτικός Μηχανικός.

Τους νέους φοιτητές και τους ευτυχείς γονείς τους ευχόμαστε καλή πρόοδο στις σπουδές τους.

Σ.Σ. Παρακαλούνται και οι ανταποκριτές των άλλων χωριών, να μας στείλουν έγκαιρα τα ονόματα των φοιτητών των χωριών τους, για να τα δημοσιεύσουμε στο άλλο φύλλο της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ».

Η ΣΥΝΤΑΞΗ